

Τά Κανδυλιώτικα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τογ. Γραφείο
ΚΕΜΠ.ΑΒ.
Αριθμός Αδείας
4421

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" - ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431 • ΕΤΟΣ 14ο Αριθ. Φύλλου 54 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2007

http://www.kandyliotika.gr
e-mail: kandyliotika@yahoo.co.uk
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 ΑΘΗΝΑ - 104 37

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Αφού σας ευχηθούμε
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ το 2007

Σας καλούμε την ΚΥΡΙΑΚΗ 21-1-07 και ώρα 11.30 το πρωί
Στην καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη γιορτή του Συλλόγου μας για
την κοπή της πίτας.

Θ' ακολουθήσει ελεύθερη συζήτηση για τα προβλήματα του
χωριού και προτάσεις για τις θέσεις του Συλλόγου.

Η εκδήλωση θα κλείσει με πλούσιο, όπως πάντα, μπουφέ.

Ο Πρόεδρος
Παν. Ευσταθίου

Η Γραμματέας
Αθηνά Γιαννιά Οικονομοπούλου

Ευχές για τα Χριστούγεννα του ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Ο Πρόεδρος και οι Σύμβουλοι του Τοπικού Συμβουλίου Κανδύλας
εύχονται στους απανταχού της γης Κανδυλιώτες

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Ευτυχημένο το 2007 με προσωπική ευτυχία και ευημερία
Το Τοπικό Συμβούλιο

ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΑΓΚΙΟΡΟΓΛΟΥ
ΑΓΟΡΑΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΝΑ
ΔΕΙΞΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΣ.
ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΑ ΘΕΡΙΣΕ
ΓΙΑ ΝΑ ΧΤΙΖΕΙ
ΑΥΘΑΙΡΕΤΟ

Του Σπύρου Δερβενιώτη από τη «CityPress»

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΤΕ

Τότε, κάτω απ' το διάχινο
τάλιο των άππου της ήμερώνων,
τόσο μαζών, θρήνοι θρεφών,
σχηματίζαν μέσα μου
καταρεάχτες. Και τότε,
άσπερης, κίεσ στον άγριο
καιρό, ευχόμενος στη χής,
προσπαθούσα να σπείρω -
άλλα
τό φωκί της αγάπης
βάπτιζε στο χωράφι μου.

1990

ΝΙΚΗΪΟΥ ΒΡΕΪΤΤΗΚ

Στους δεινούς καιρούς που περνάμε τα λόγια του ποιητή,
επίκαιρα όσο ποτέ, παρά τα δεκαέξι χρόνια από τότε που γράφτη-
καν....

Το 2007, το «φωκί της αγάπης», ας βλαστήσει μέσα μας.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΟΥΡΙΝΟΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΓΙΑ ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΕΒΙΔΙΟΥ

Τα αποτελέσματα των Δημο-
τικών Εκλογών της 15-10-2006
του Δήμου Λεβιδίου έχουν ως
εξής:

Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΟΥΡΙΝΟΣ

Αριθμός γραμμένων
εκλογέων 9.795
Αριθμός εκλογέων
που ψήφισαν 4.189
Αριθμός άκυρων
ψηφοδελτίων 117
Αριθμός λευκών
ψηφοδελτίων 24
Σύνολο άκυρων-λευκών
ψηφοδελτίων 141
Αριθμός έγκυρων
ψηφοδελτίων 4.048

ΚΑΘΕ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΕΛΑΒΕ

Α' ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
«ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ» 2.525
Β' ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
«ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» 1.523
Σύμφωνα με τα ως άνω, α)
επιτυχών συνδυασμός και συγκε-
ντρώσας ποσοστό άνω του εξή-
ντα τοις εκατό (60%) του συνό-
λου των έγκυρων ψηφοδελτίων
(Συνέχεια στη σελ. 8)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Αισθάνομαι βαθιά την υπο-
χρέωση να ευχαριστήσω δημόσια
το Σύλλογο για την εξαιρετική τιμή
που μου έκανε να εκδώσει τα
σημειώματα που, επί μακρό χρό-
νο, είχε φιλοξενήσει η εφημερίδα
μας.

Ένα καλαίσθητο βιβλιάρκι
που με τη φροντίδα και την
επιμέλεια του φίλου μου του
Δημήτρη του Λαυδικού είναι στα
χέρια σας. Επίσης πολλές ευχα-
ριστίες στο φίλο μου το Βασίλη τον
Τσέλιο για το εκπληκτικό εξώφυλλο
που μας χάρισε.

- Όπου η αφαιρετικότητα
αντιπροσώπευσε πλήρως το «υ-
ποκείμενο» των κειμένων μου. -

Ιδιαίτερες δε ευχαριστίες στους
γαμπρούς της Καντύλας Δημήτρη
Καρανόπουλο και Νίκο Νούτσο
όπου έστερεξαν στην εκκλήσή μου
για ηχητικά ντοκουμέντα και μου
έστειλαν ηχογραφημένες τις φωνές
του Μαυρομικάλου ο πρώτος
και του μάστορα του Σαντοίκου ο
δεύτερος.

Ακόμα, αισθάνομαι ακραία
συγκίνηση γιατί η σκέψη σας που
νοερά με συντρόφευε όταν έγγρα-
φα αυτά τα σημειώματα μετου-
σιώθηκε σε πραγματικότητα.

Όταν δέχτηκα την προτροπή
του φίλου μου του Σταύρου του
Τζιόρα να γράψω την ιστορία του
τραγουδιού στο χώρο μας, ποτέ
δεν πίστευα πως τα σημειώματα
αυτά θα είχαν αυτήν την τιμητική
κατάληξη.

Ακόμα δεν πίστευα, πως,
μέσα απ' αυτά τα κείμενα, πε-
ρισσότερο και από τις πληροφο-
ρίες, θα έβγαине ένας μεγάλος
θαυμασμός και μια απέραντη
αγάπη για τους ανθρώπους που
παρουσίασα και που σε μεγάλο
βαθμό δε γνώρισα.

...Ένας υποκειμενικός οίστρος
που ζητάει την κατανόησή σας.

Και μην ξεχνάτε, πως όλοι
αυτοί οι χαρισματικοί τραγουδι-
στές που υπηρέτησαν τα ψυχικά
θπασαυρίσματα του λαού μας ανα-
δεύονται στο βάθος του χρόνου,
όπου κει πια, ο μύθος κρατάει
κατάφωτο το μεγαλείο τους.

Έρρωσθε

Βασίλης Παναγάρης

ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας όρισε να γίνει ο
φετινός χορός μας την Παρασκευή 2 Φεβρουαρίου 2007 ώρα 9.30 το
βράδυ, στο κέντρο Βαλκάνια που βρίσκεται στους Αγ. Αναργύρους,
οδός Ιωαν. Μέρλα 11 κοντά στην πλατεία Αγίων Αναργύρων και
απέναντι από την εκκλησία των Αγίων Αναργύρων, τηλ. 210
2626015, κιν. 6944790828.

Οι προσκλήσεις θα διατίθενται από τα μέλη του Διοικητικού
Συμβουλίου από την 21-1-2007 (ημερομηνία κοπής της πίτας)
καθώς και το βράδυ του χορού στην είσοδο του κέντρου.

Λεπτομερέστερες πληροφορίες μπορείτε να έχετε τηλεφωνώ-
ντας στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου:

Παναγ. Ευσταθίου τηλ. 210-6451380

Νικόλαος Δούκας τηλ. 210-6010198

Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου τηλ. 210-6519100

Βασίλ. Προκόπος τηλ. 210-2690203

Ουρανία Δάλκου τηλ. 210-8027320

Κων/να Δεληγιάννη τηλ. 210-2835524

Σας προσκαλούμε και σας περιμένουμε μαζί με τους φίλους σας,
για ένα όμορφο γλέντι.

Το πλούσιο περιεχόμενο του προγράμματος και οι εκλεκτοί
καλλιτέχνες που το παρουσιάζουν, ελπίζουμε πως θα ικανοποιή-
σουν όλα τα γούστα.

Τραγούδι: πλούσιο λαϊκό, ρεμπέτικο, μοντέρνο:

Αποστόλης Αποστόλου και Χρύσα

Δημοτικό - Παραδοσιακό:

Νικ. Πολυζωγόπουλος - Αντ. Ζαφειρόπουλος

Κλαρίνο: ο δεξιότεχνης συμπατριώτης Κώστας Ζαφειρόπουλος

Το κέντρο διαθέτει μικρό πάρκινγκ.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΚΕΝΤΡΟ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

“ΒΑΛΚΑΝΙΑ”

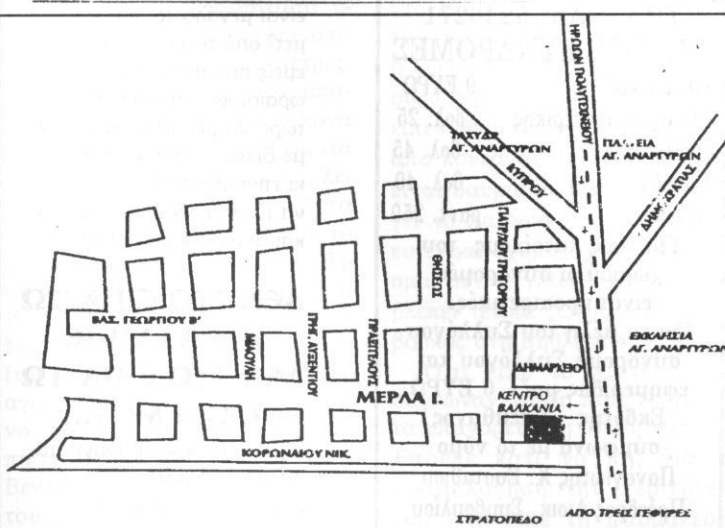
Ζωντανή Μουσική

Λαϊκά - Ρεμπέτικα

Νησιώτικα - Δημοτικά

Παραδοσιακά

ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Για τους Κανδυλιώτες

Δεν υπάρχει δήμος ΛΕΒΙΔΙΟΥ, αναγνωρίζουμε μόνο το δήμο ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

«ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2006»

«Από τη χώρα του Ουρανού τη χρυσοστολισμένη
ήλθε το βασιλόπουλο και μες τη φάτινη γέρνει».

Του πρωτοπρεσβύτερου Ιωάννου Κατσαρού

Ήταν νύχτα, βαθύ σκοτάδι απλωμένο εις ολόκληρον την περιοχή της Βηθλεέμ: Σκοτάδι παγερό, συμβολικό του πνευματικού εκείνου σκότους που εκάλυπτε ολόκληρη την οικουμένην.

Κανένας δεν εφαντάζετο τι έμελλε να συμβεί την παγωμένη εκείνη νύχτα...

Μόνον ο ουρανός προπομπιζόταν δια να αναγγείλει το χαρμόσυνο και μεγάλο εκείνο γεγονός...

Εκεί λοιπόν εις την ημερίαν της νύχτας μακριά από την βοή και την αμαρτωλότητα του κόσμου, χωρίς καμμία ανθρώπινη βοήθειαν... Εκεί στο ταπεινό και ακάθαρτο Σπήλαιον της αφιλόξενης πόλεως της Βηθλεέμ,

«Έτεκεν η Αγία Παρθένοσ τον Υιόν αυτήσ τον πρωτότοκον και εσπαργάνωσε αυτόν, και ανέκλινεν εις την Κρύαν Φάτινην διότι ουκ ην αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι».

Τι ανυπέβλητον δώρον της ευσπλαχνίας του Θεού - Τι θεία συγκατάβασις - Τι ανεξιχνίαστος θεία βουλή - Η Αγάπη του Θεού, Αδελφοί μου, προς τον άνθρωπο έχει γίνει πραγματικότητα!!

«Ο ακώρητος παντί, πώς εκωρήθη εν γαστρί - Ο εν κόλποισ του πατρός πώς εν αγκάλαισ της Μητρός», (ψάλλει η αγία μας Εκκλησία).

Ο στερεώσας την Γην επί των Υδάτων, εις το έρημον Σπήλαιον ανακλίνεται.

«Ο εν νεφέλαισ διεξάγων της θαλάσσης το 'Υδωρ», εν Βηθλεέμ γεννάται».

Μας καλεί και εμείς εις προσκύνησιν η Αγία μας Εκκλησία με τον Υπέροχον Χριστουγεννιάτικον 'Υμνον:

«Δεύτε ιδωμεν πιστοί που εγεννήθη ο Χριστός, ακολουθήσωμεν λοιπόν ένθα οδεύει ο Αστήρ!»

Δύο, Αδελφοί μου, από τα μεγαλύτερα δώρα που ο Χριστός έφερε στον κόσμο είναι η Αγάπη και η Ειρήνη:

«Δόξα εν Υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη», έψαλαν οι Άγγελοι στη Γέννησή του. «Ταύτα εντέλλομαι Υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους», είπε ο Χριστός εις τους Μαθητάς του ολίγον προτού βαδίσει προς το πάθος.

Χωρίς την Αγάπην που έφερε το Νήπιον της Βηθλεέμ, οι καρδιές των ανθρώπων μένουσ έρημες και ξερές και άγονες!!

Χωρίς την Ειρήνην οι άνθρωποι

μοιάζουσ με θηρία που αλληλοσπαράζουσ. Θηρίο ανήμερο έγινε ο Ηρώδης όταν άκουσε ότι Μάγοι ήλθαν από την μακρινήν χώραν της Ανατολής, στα Ιεροσόλυμα να προσκυνήσουσ τον νεογέννητο Βασιλιά! Πόσην φωτιά μίσους άναψαν στον ανόητον εκείνον Βασιλιά τα λόγια τουσ:

«Που εστιν ο τεχθείς Βασιλεύς των Ιουδαίων;

Είδομεν γαρ αυτού τον Αστέρα εν τη Ανατολή και ήλθομεν προσκυνήσαι αυτόν».

«Μάγους προσκαλείται ο Νυμφίος της Εκκλησίας. Δάρα τούτων αίρει ο Υιός της Παρθένου», (ψάλλει η Εκκλησία μας την νύχτα των Χριστουγέννων).

Πάλιν λοιπόν και εφέτος στον κομματιασμένον τούτον κόσμο,

που τον σπαράσουσ οι εγωϊσμοί, η απονία, τα μίση, η σκληρότης, οι διχόνοιες θα χτυπήσουσ χαρμόσυνα οι καμπάνες και θα ψαλεί σε όλες τις ορθόδοξες χριστιανικές εκκλησίες για άλλη μια φορά ο Άγγελικός 'Υμνος:

«Δόξα εν Υψίστοις Θεώ και επί γης Ειρήνη!!!»

'Ονειρο, Αγαπητοί μου, απραγματοποιήτο η Ειρήνη.

Πότε θα έλθει η ευλογημένη εκείνη μέρα;

'Όταν επικρατήσει το Ευαγγέλιον του Χριστού στη Γη στις καρδιές των ανθρώπων. 'Όταν ο κόσμος αναγνωρίσει ότι ο Άρχων της Ειρήνης είναι ο Χριστός!!!

Ας έλθωμεν λοιπόν και εμείς προσκυνηταί τις Άγιες αυτές ημέρες όπως οι Μάγοι, οι ποιμένες, οι αθώοι εκείνοι άνθρωποι που αφοσιωμένοι στην εργασία τουσ αλλά και στην προσευχή τουσ, φύλαγαν όλην την νύχτα το κοπάδι τουσ!!

Εκεί Αδελφοί μου ήλθε η θεία επίσκεψις και η θεία ευλογία:

«Και ιδού Άγγελος Κυρίου επέστη αυτοίς».

Αυτοί πρώτοι προσκύνησαν τον Χριστόν!!

Θα νιώσουμε και εμείς δροσιά και την γλυκύτητα του Γεννημένου Χριστού μας!

Ας προσπαθήσει ο καθένας μας να έλθει πιο κοντά με την φαντασία του στο Άγιο Σπήλαιο της Βηθλεέμ. Και οπωσδήποτε θα καταλάβει πως το Νεογέννητο Θείο Βρέφος είναι όπως το είπε ο Προφήτης Ησαΐας χιλιάδες πριν χρόνια!

«Μεγάλης Βουλής Άγγελος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, Άρχων Ειρήνης, Πατήρ του Μέλλοντος αιώνου». Χρόνια Πολλά, Αδελφοί. Το θεϊκό Αστέρι της Βηθλεέμ να φωτίζει τον δρόμο 'σας!!

ΣΑΤΙΡΙΚΟΣ ΑΠΟΗΧΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Του Γιάννη Αθ. Βαρδουλιώτη

ΤΟΥ ΡΙΓΜΕΝΟΥ Ο ΚΑΗΜΟΣ

Εκεί που ήμουσ έτοιμοσ να ανεβάσω το νερό στον Άγιο Κωνσταντίνο τον κάβουρ' απ' τα κέρια μου μου πήρες Καβουρίνο.

Πατριώτες σας παρακαλώ δείξτε λίγη συμπόνοια είναι μεγάλο το κακό μετ' από τόσα χρόνια εμείς που πάντα είμαστε ωραίοι και σπουδαίοι τώρα να μένομε' «άστεγοι» με δίχωσ αντιπρόσωπο κι επαναξεστασέοι να τ' αντιπρόσω δεν μπορούσ και η καρδιά μου κλαίει!

ΔΕΝ ΣΤΟ ΕΙΠΑ 'ΤΩ ΧΑΡΑΛΑΜΠΕ ΔΕΝ ΣΤΟ ΕΙΠΑ 'ΤΩ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ...

'Έτσι πούρθαν τα πράγματα, πολιτικό μ' αστέρα, ανέβα στα Λακώματα για καθαρό αέρα.

Κι αφού ανασάνεις δυό φορές και ηρεμήσεις λίγο, κοίτα μην τεκνοποιήσε,

φιλε, καμιά βουβάλα. Τον Καβουρίνο ξεχαστον είναι... «παλιοκουφάλα»!

Ρίξε στην Κώμη ντουφεκιές να παν' στου Δάρα βόλια και μην ξεχνάς λεβέντη μου πως και οι μάγκες φθείρονται και έχουσε απόλεια!

Πρωτοκλασσάτος ήσουνα αστέρι και δελφίνος δεν ξέρω γιατί σ' άδειασε αυτόσ ο Καβουρίνος.

Μήπως οι απαιτήσεις σου ήταν πολύ μεγάλεσ και Νόμους παραβίαζαν και τον «Αφέντη» βάνανε το δόλιο σε μελαδές;

Κι ανάγκασε το Δήμαρχο να σπείρει τη δικήνοια, και μ' ένα συμπάρο πούριξε τραυμάτισε την «πέρδικα» κι έφαγε δυο «τρυγόνια»;

Μη σου κάνει κόπο βλάμη έτσι την πατάνε πάντα όσ' ιππεύουσ το καλάμι!

Τους πολιτικούς τουσ δόλιουσ άπαντες επί το πλείστον αφού τουσ ξεζουμίσουσε σαν τις φλούδες τουσ πετάνε

ΣΟΥΒΗ ΧΩΡΙΟΥ ΟΡΓΗ ΘΕΟΥ

(Ιστορίες γύρω απ' τον αναδασμό και άλλα περίεργα)

Του Γιάννη Αθ. Βαρδουλιώτη

Το θέμα, φίλεσ και φίλοι, το σημερινό έχει να κάνει με τον πομπόητο αναδασμό, που έκαμε περίπου το μισό χωριό.

Τον αναδασμό που χρόνια ο κοσμάκης περίμενε με αγωνία πότε νάρθει αυτή η άγια ημερομηνία.

«Άγία» διότι τα χωράφια του θάπαιρνε συγκεντρωμένα στρωμένα, περιποιημένα, καθαρά και νοικοκυρεμένα

για να μπορεί με άνεση να τα καλλιεργήσει, και πιο καλύτερ' από πριν και άνετα να ζήσει.

Δυστυχώς, αγαπητοί μου, το εντελώς αντίθετο συνέβη κι απ' τη στενοχώρια και το άγχος το αίμα στο κεφάλι του έχει ανέβει...

Βλέπει πως είναι καταδικασμένος, αν ο ίδιος δεν κατέχει δύναμη, μηχανήματα μα και ολίγη γνώση, δέντρα κομμένα κι άκοπα για να τα ξεριζώσει, βάτους, καλήμια και αγκάθια

για να κόψει, δρόμους, όχτους και χαντάκια για να χώσει, μήπως μπορέσει τελικά «κτήμα» για να διαμορφώσει... Πρέπει, έχει δεν έχει τα λεφτά, κι αν θέλει χτήμα να «χαρεί» τα μαλλιοκέφαλά του να πληρώσει...

'Όλα τούτα τα χωράφια μοιραστήκαν εσπευσμένα να οργωθούσ δε γίνεται ούτε υπάρχει τρόπος αφού χωρίς υπερβολή είναι «Κρανίου τόπος»!

Τα πιο πολλά από αυτά πούν' σε Βάητο και Κοδέθα ακόμα και στην Πίκιζα για τίποτα δεν κάνουσε και μένουσε στ' αζήτητα!

Οι πιο πολλοί οι κάτοικοι όπως οι ίδιοι ομολογούσ, αισθάνοντ' εξοφλημένοι

και στο βάθος προδομένοσ πιστεύουσ ακραδάντως το ήεν με βεβαιότητα, πως για τούτη την αθλιότητα,

για τούτες τις καταστροφές, του χωριού μας οι «αρχόντοι» είναι πρωταγωνιστές.

Αυτοί, όπως όλοι ομοιογούν, σ' όλη τουσ τη θητεία βρίσκονταν σε συνεννόηση μα και συνεργασία

Μ' αυτούσ που χρόνια τώρα είναι μεσ τα «πράματα» ροκανίσανε συνέχεια όλα τα προγράμματα και καυχόνται κάθε τόσο ότι μπορούσ πολιτικά να κάνουσε και θαύματα,

όπως το περίφημο εκείνο... «να ανεβάσουσ το νερό στον Άγιο Κωνσταντίνο...»!

Απόδειξη, ότι κάτω από άκρα μυστικότητα επήγανε πακέτο και φάγαν ανενόχλητα του κάμπου το φιλέτο.

Και πριν οι κάτοικοι ξυπνήσουσ και τουσ ανεμοτρουλήσουσ και αρχίσουσ οι ενστάσεις και τα πράγματα πάρουσε διαστάσεις,

το κόλλη τουσ για να κατοχυρώσουσ έσπευσαν στις υπηρεσίες άρον άρον όπως βρίσκονταί και είναι στον κοσμάκη να τα δώσουσ.

Αυτά δεν είναι λόγια δικά μου - να 'μαστε εξηγημένοι - Τα ήνε οι κάτοικοι που είν' αδικημένοσ, άνθρωποι που 'ναί σοβαροί μα και ηλικιωμένοσ σπλά και η εφηβεία κάνει διαμαρτυρία. Φυσικά με δικά της λόγια: «δικέ μου μας την κάναν τα λαμόγια».

Και με την γνωστή την παροιμία «σουθή χωριού οργή Θεού» κάνει διαμαρτυρία και η τρίτη ηλικία.

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»

Εκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναισ και Απανταχού Κανδυλιωτών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431

Γραφεία:
Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437
1ος όροφος
ΤΗΛ.-FAX: 5240271
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού 9 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού Αμερικής δολ. 25
Αυστραλίας δολ. 45
Καναδά δολ. 40
Αφρικής ραντ. 250

Για τουσ κατοίκουσ του χωριού οι συνδρομές είναι προαιρετικές.
Για τα μέλη του Συλλόγου συνδρομή Συλλόγου και εφημερίδασ μαζί, 6 ΕΥΡΩ
Εκδότης - Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
Τηλ.: 210 6451380

Ενυπόγραφα άρθρα απηχούσ τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

INFOLAG
ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
INTERNET - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
και για κάθε πρόβλημα του προσωπικού σας υπολογιστή

Τηλ.: 6948 834 860

e-mail: arcadia@in.gr

ELXI

Rent a car

Ελένη Ξηρογιάννη - Πετμεζά

Λεωφ. Συγγρού 44, 11742 Αθήνα
Τηλ. 210 9227100 - Fax: 210 9215301

Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ καλόγερος είναι στο κελί του και ζωγραφίζει τη Γέννηση του Κυρίου. Τι ησυχία! Ακούγεται μόνο το κομπολόγι δυο άλλων καλόγερων που, καθισμένοι σε χαμηλά скаμνιά, περνούν τις ατέλειωτες ώρες τους κοιτάζοντας το πινέλο του ζωγράφου ν' ανασταίνει με υπομονή τη θεία ιστορία. Μα, μόλις ο Ιωνάς άρχισε να χρωματίζει έξω από τη σπηλιά της Βηθλεέμ το μικρό βοσκό που κάθεται σε βράχο και παίζει φλογέρα στα πρόβατά του, άξαφνα θυμήθηκε τον εχθρό του... Το αίμα του ανέβηκε στο κεφάλι, θυμήθηκε τον Κουσκοαλυβίτη αγιογράφο Αμβρόσιο, που ζωγραφίζει συχνά τη Γέννηση εντελώς αλλιώς, με αλλόκοτα πρόσωπα και ζώα πολλά, σαν τους Ευρωπαίους. Δεν τον υποφέρει αυτόν τον άνθρωπο... Τ' ήταν τώρα δα, στην ησυχία της δουλειάς του, να τον θυμήθη; Ερεθισμένος, άρχισε να μιλή γι' αυτόν, ενώ ζωγράφιζε.

- Τα πατροπαράδοτα, έλεγε στους άλλους, σκυμμένος στην εικόνα του, εμείς οι εικονογράφοι έχουμε καθήκον να τα κρατούμε, επειδή από μας οι πιστοί βλέπουν τα μυστήρια της ορθοδοξίας. Μολαταύτα επούλησε προχτές ο Αμβρόσιος δια την Τήνο μια Γέννηση με δυό τσοπάνους που παίζουν όργανα με ασκιά! Ακούτε; Με τρεις σκύλους εις το ποίμνιο! Και κοντά στ' άλλα κ' ένα μαύρο κατσίκι, που πηγαίνει και τρώγει κλαράκι απ' το χέρι του Ιωσήφ. Αν γίνεται αυτό ποτέ! Κ' έπειτα, προς τι το λουτρόν του βρέφους; Τι πράγματα είν' αυτά; Πώς βρέθηκεν εκεί η γυναίκα που το βυθίζει στο νερό; Ο Χριστός εγεννήθη εις τον αχυρώνα και ως μόνινη περιποίησιν έλαβε τα χνώτα των ζώων που σκούβαν και τον εξέστησαν. Τούτο πρέπει να παραστήση ο άξιος ορθόδοξος ζωγράφος! Όχι τους ξενιομούς των Ιταλών και των Ρώσων...

Τότε έδειξε σημεία ζωής, απ' τον ίσκιό της γωνιάς όπου ήταν βυθισμένος και καθισμένος στο σεντούκι, ο γέρος μοναχός Σεραφείμ.

- Είσαι οργισμένος, Ιωνά! του είπε με πατρικό ύφος.

- Παραξενεύομαι, απάντησε ο ζωγράφος, χωρίς ν' αλλάξει τη στάση του, ότι εννοούν αυτοί οι αντίχριστοι να νοθεύσωμε την αγιορείτικη αγιογραφία, που είναι καθαυτό η ορθόδοξη πίστη μας, και πάνε και σοφίζονται αντίθετα από κείνα που μας διέσωσε το ιερό κείμενο του μοναχού Διονυσίου της Φουρνάς.

Έτσι είπε. Μα η βαθύτερη αλήθεια είναι πως ο καλόγερος εκείνος του παίρνει τις καλές παραγγελίες! Και τώρα δα νοιώθει πως τρέμει το πινέλο του απ' το πάθος εναντίον του συντεχνίτη του. Είναι άνθρωπος! Πώς να το κρύψει! Οι άνθρωποι ζούνε με την οργή. Κι οι καλόγεροι, χωρίς αυτή, που τους κρατεί ανθρώπους, θα ήταν πτώματα.

- Αφού όμως ζωγραφίζεις τα θεία, είπεν ο πάτερ Σεραφείμ, περίμενε να ξανάβρης την ησυχία της ψυχής σου.

- Θα χρωματίσω τούτο δα το ρούχο του βοσκού, γιατί πρέπει να το τελειώσω.

Ο πάτερ Σεραφείμ σηκώθηκε απ' τη θέση του, ήρθε στην εικόνα και κοίταξε λίγη ώρα το ζωγραφισμένο βοσκόπουλο.

- Με τη μελωδία της φλογέρας βοσκούν τα προβατάκια καλύτερα! είπε. Και χαμογέλασε.

- Είναι της παραδόσεως... απάντησε ο Ιωνάς. «Αυλών ποι-

μενικών καταπαύων άσμα, στρατός αγγελικός επεφώνει λέγων.» Οι αρχαιότερες εικόνες παριστάνουν αυτό το φλογέρισμα. Αλλά τα ξενικά που ζωγραφίζει ο Αμβρόσιος, μ' εννόησες... Τρεις μαντρόσκυλοι στο ποίμνιο! Μουσικοί να παίζουν γκάϊδες! Ο Ιωσήφ να ταγίζει το τραγόπουλο!... Αυτά είναι άνω κάτω και πρέπει να ντρέπονται οι αμαθείς επίτροποι, να του στέλνουν παραγγελίες...

Εδώ κιτρίνισε. Οι χάντρες των ματιών του, μικρές σαν κοκκίδες, έπαιζαν ανήσυχα. Το κατάλαβε κ' έσκυψε προς το εικόνισμα, να μη φανούν οι λογισμοί του. Μα ο γέρος Σεραφείμ τους είδε τους λογισμούς του! Τα εβδομηνταπέντε του χρόνια έμαθαν πολλά. Κι αφού τους είδε, έδωσε τα χεριά στα γονάτά του, έτσι που ήταν στο χαμηλό σκαμνί του καθισμένος, και είπε:

- Ήταν μια φορά, εδώ και πλέον από τέσσαρες αιώνες, ένας ζωγράφος περίφημος στην Ιταλία, που τον έλεγαν Αντρέα Καστάνιο, κι απολάμβανε μεγάλην υπόληψη από άρχοντες, βασιλείς και πάπας της εποχής του. Έγδερνε πτώματα ζώων και ανθρώπων, για να μάθη την ανατομία. Όπου στεκόταν και βρισκόταν, παραμόνευε τον άνθρωπο και το ζώο, για να τα συλλάβη στην εκτέλεση των κακών ή αγαθών, κρυφών ή ολοφάνερων σκοπών των, αδιάφορο. Δεν τον ενδιέφεραν οι πράξεις, αλλά τα σχήματα. Μελετούσε γυμνούς ξητιάνους, φορτωμένους αχθοφόρους, μεθυσμένους των καπηλιών, καθώς και σακάτηδες των ασύλων. Κι όταν του ζητούσαν να ιστορήσει τα θεία, έβαζε κάποτε στην εικόνα τέτοιους αν-

θρώπους μεταμορφωμένους σε αγίους. Κ' επειδή αρέσκονταν, φαίνεται, οι τότε άρχοντες να βλέπουν το κράμα τούτο της σαρκικής αθλιότητας και της αγιοσύνης, ο Καστάνιο ακούστηκε πολύ σ' όλη τη Φλωρεντία. Μα, ενώ απολάμβανε τη φήμη και τα χρήματα, παρουσιάστηκε ένας αντίπαλος του, που άρχισε να παίρνη σημαντικές παραγγελίες, ο Ντομένικος Βενετζιάνος. Εμαθεύτηκε πως αυτός κατέχει καλά την τέχνη των χρωμάτων κ' εξ άλλου πως ιστορεί με γλυκύτητα και σέβας ουράνιες σκηνές, κρατώντας πολλούς αγγέλους στον αέρα, έτσι σαν ν' αργοπλέουν με τα φτερά των εις δόξαν του Κυρίου και Θεού. Τα ουράνια επεισόδια μπορούν και τα παριστάνουν μόνον ζωγράφοι αγνοί και ανυστερόβουλοι. Αυτοί τα βρίσκουν στην ψυχή των, πριν τα μεταφέρουν στην εικόνα. Έχουν να πουν πως, επειδή ο Βενετζιάνος ήταν αγνή και αθόλωτη ψυχή, που αισχύνονταν να συλλάβη στο νου του κακό εναντίον συντεχνίτη του ή να πηλόγο άπρεπο και φαρμακερό, για τούτο και σχημάτιζεν η φαντασία του τις εξαισιές παρθενικές μορφές και τις στάσεις που εμφάνιζε στα εικονίσματα του. Ήταν αυτές οι μορφές χερουβικοί ψαλμοί, ενόμιζες, που έφταναν από νεφέλες κι αυτές τις ενωτίζετο και τις έβλεπε σαν πρόσωπα υπερούσια και τις έγγραφε το πινέλο του με υπομονή στην εικόνα, σα να τις είχε μπροστά του, ούτως ώστε οι βασανισμένοι θνητοί, βλέποντας τα ζωγραφίσματά του, να θαρρούν πως είναι όσα τέλεια οραματίστηκαν στις προσευχές των και τις υπνοφαντασίες. Καλότχοι οι τεχνίτες, που βλέπουν

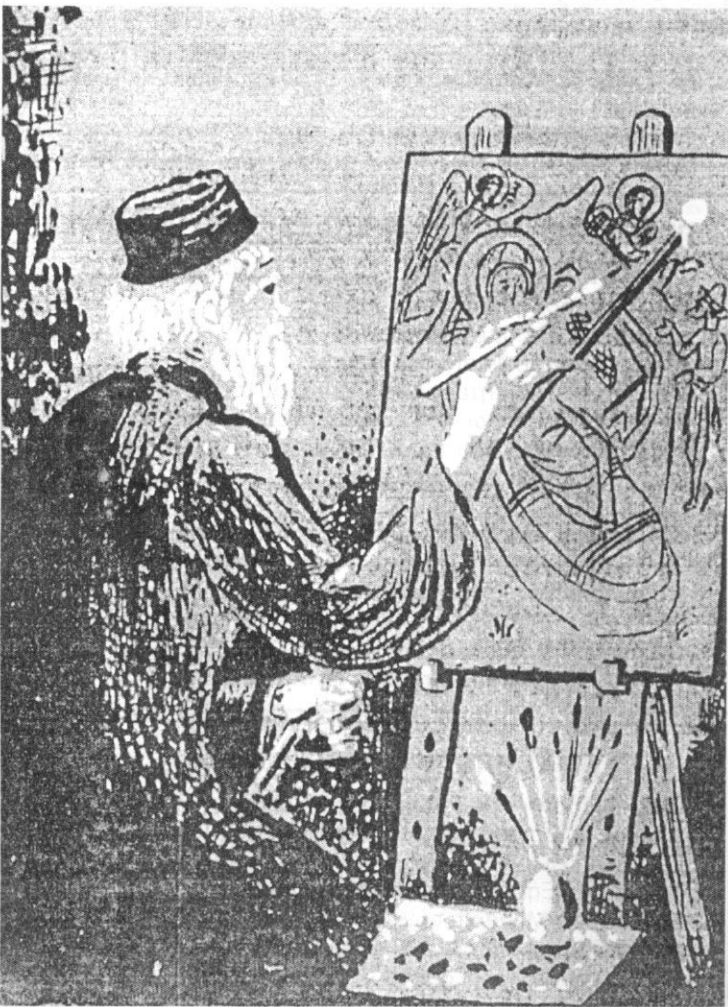
επάνω από τα σύννεφα! Ευλογημένη η φαντασία των, που μας φέρνει μηνύματα απ' το θείο! Χάρης σ' εκείνους, τα νοητά γίνονται ορατά! Ευρέθηκαν στην τότε υλική Ιταλία άνθρωποι, κουρασμένοι απ' την απόλαυση κι απ' το έγκλημα, που, βλέποντας τη σεραφική τέχνη τον Βενετζιάνου, αισθάνθηκαν να λυτρώνονται απ' τα δεσμά της γης. Παραγγελίες για τις εκκλησίες, τα μοναστήρια και τα παλάτια τού έρχονταν άφθονες. Τ' όνομά του εφημίζονταν μαζί με τ' όνομα του Καστάνιο. Ήταν Φλωρεντινοί που αγαπούσαν τον ένα και Φλωρεντινοί που προτιμούσαν τον άλλο, σύμφωνα με την κατασκευή των. Ο καθένας παίρνει την εικόνα που υπηρετεί το χαρακτήρα του. Ο Καστάνιο, μαθαίνοντάς τα, έχασε τον ύπνο του. Τι; Θ' αφήσει τη δόξα να βγη απ' την πόρτα του; Μήπως είναι η γάτα του; Φήμη και υπόληψη που ξεπορτίζει μια φορά δεν ξανάρχεται. Α! Όχι! Ο Καστάνιο δεν ήταν άνθρωπος που τα δέχεται τέτοια. Κέρδισε τη δόξα του με κόπο και υπομονή, θα την κρατήσει. Κάθε μέρα είχε το νου του να ιδή: Μήπως κανένας άλλος τεχνίτης έκαμεν ένα μικρό βήμα στην επιτυχία; Εννοούσε να τον γυρίσει πίσω. Θα τον τρικλοπόδιζε! Θα τον ραδιουργούσε. Θα τον εδυσφήμιζε, θα πλήρωνε χαζολόγους και φλύαρους, γυναίκες, ιερωμένους, για να του βάλη εμπόδια στο δρόμο. Έτσι αναποδογύριζε τους άλλους μόλις ξεκινούσαν και διατηρούσε τη δική του φήμη. Τέσσερα τα είχε τα μάτια του: μήπως ξεμύτισε πουθενά τάλαντο, φολοδοξία ή ωραία ψυχή; Θα τη λασπώσει αμέσως μ' ό,τι μπορεί. Τα κέντρα της Φλωρεντίας, απ' όπου ξεκινούσαν η κοινή γνώμη τα είχε με διαβολικούς τρόπους πιασμένα, γι' αυτό το σκοπό. Στων αρχόντων ακόμη τα σπίτια και στα μοναστήρια είχαν ανθρώπους. Έλεγε πως τέχνη δεν είναι μόνο η καλαισθησία, μα είναι κ' η ραδιουργία και το πάθος, γιατί αλλιώς ο τεχνίτης είναι ανίκανος να φυλάξει το έργο του. Είχε τον καιρό να σπουδάξει τους ανθρώπους στα καπηλιά, να γδέρνη ψοφίμια στο αργαστήρι του και να καταδιώκη τους συντεχνίτες του. Μα τώρα πώς ν' αντισταθή σε τούτο το ανέλλιστο που άκουσε; Του είπαν πως ο Ντομένικος Βενετζιάνος κατέχει ένα μεγάλο μυστικό... Ένα πρωτόβγαλτο υγρό, που κάνει τα χρώματα λαμπρά σαν πολύτιμες πέτρες, τα διατηρεί σ' αιώνα τον άπαντα κι επιτρέπει στην εικόνα πολλές φαντασίες. Τα χρώματα του Βενετζιάνου ζυμώνονται, λέγει, με το λάδι. Γίνονται στέρεα σαν το ατσάλι. Λάμπουν σαν το ζαφείρι και το ρουμπίνι. Το μυστικό το πήρεν από τη Φλάντρα ο ζωγράφος Αντωνέλλο ντι Μεσσίνα και, γυρίζοντας στην Ιταλία, το εμπιστεύθηκε στον αγαπημένο του μαθητή Βενετζιάνο. Μα τον εξόρκισε να μην το πη σε κανένα μέχρι τάφου. Κι ο Βενετζιάνος έκρινε την υπόσχεση του ιερή και την κράτησε. Λοιπόν δεν έχασε άδικα τον ύπνο του ο Καστάνιο!... Δεν κυλιέται στο στρώμα του, δεν πίνει κρασί και δεν αδυνατίζει χωρίς λόγο. Συλλογιέται πως καμιά ρα-

Ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου σε ξυλογραφία (1941) του Εμμανουήλ Ζέπου.

διουργία δε μπορεί να φέρη γιαιτρεία εδώ... Εδώ χρώματα παλεύουν με χρώματα, ύλη με ύλη, επιστήμη μ' επιστήμη. Το αυγό κι η κόλλα που μεταχειρίζεται αυτός είναι ξερά και σκοτεινά μπροστά στο θαυμαστό βερνίκι του Βενετζιάνου... Κάθε φορά που τιναζόταν απ' τον λιγοστόν ύπνο του, μια φωνή τούλεγε: «Το μυστικό! Να μάθης το μυστικό!» Και πάλι, στο καπηλιό που ζωγράφιζε χαμάληδες και ζητιάνους, στο δρόμο που παρακολουθούσε γριές και σακάτηδες, στο νοσοκομείο που μελετούσαν αρρώστους και πεθαμένους, η ίδια φωνή τον κυνηγούσε: «Χάνεις το είναι σου! Η δόξα σου φεύγει! Πρόφτασε!» «Θα πάω να τον δω!» είπε μια μέρα. Και ξεκίνησε. Αυτός! Ο Καστάνιο! Να τρέξει 'να ιδή τον αντίπαλο του!... Δέκα θάνατοι ήταν τα πρώτα δέκα του βήματα. Μα έπειτα το πήρεν απόφαση. Έφτασε. Στην Αγία Μαρία των Χαρίτων, μικρή εκκλησία ενός άρχοντα, μέσα σε βαθύ κήπο, το μαστορόπουλο ήταν στην πόρτα και μ' ένα λεπίδι έβυνη από επιφανεία λεπτού ξύλου κάτι χρώματα πηχτά. Ο Καστάνιο τα κοίταξε κάμποση ώρα. Έπειτα ζήτησε το ζωγράφο. «Είναι μέσα ο δάσκαλος μου», είπε το παιδί, «εργάζεται τη Γέννηση του Χριστού.» «Ήθελα να τον ιδώ, να του παραγγείλω μια εικόνα.» «Ο δάσκαλος είναι στους ορισμούς σου», απάντησε το παιδί «εγώ πηγαίνω να φέρω ένα εργαλείο, καθώς με διάταξε.» Και τράβηξε προς την πόλη το μαστορόπουλο. Ο Καστάνιο το παρακολούθησε με τα μάτια ως που χάθηκε. Έπειτα μπήκε στην εκκλησία. Γονάτισε. Σταυροκοπήθηκε μ' υπάβεια και αργά πλησίασε στο μέρος, όπου, κοντά στο καθαρό φως, που χυνόταν απ' το παράθυρο, σκυμμένος ο ζωγράφος εδούλευε. «Δε γνωρίζω την τέχνη, δάσκαλε», του είπε «και πρώτη φορά βλέπω από κοντά να ζωγραφίζουν. Μα είναι θαυμάσια τέχνη! Πώς φέγγει το παιδάκι στο σπήλαιο! Τι ευγενικά σχήματα στο φτερούγισμα των αγγέλων! Εκείνος που βλέπει τέτοια ζωγραφία, γίνεται βοσκός στη Βηθλεέμ.»

Ό,τι είπε το πιστεύει. Τον δάγκωναν αυτά που έλεγε, μα τα υπαγόρευεν η συνείδηση του. Έπρεπε κάτι να πη, για να δικαιολογήσει την περιέργεια του - κ' είπε τη φαρμακερήν αλήθεια. Η ομορφιά της εικόνας τον τάραξε. Γιατί κι αυτός, με τόσες σπουδές, δε μπορεί να

Εικονογράφηση του Σπύρου Βασιλείου για τη «Θεία τιμωρία» στη συγκεντρωτική έκδοση των «Διηγημάτων» του Ζαχ. Παπαντωνίου, από το Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», το 1954.

φτάση στις αγνές και τις παρθενικές φαντασίες; Στο φανερό βρίζει την αρετή και την ευγένεια. Μα στο κρυφό καιγεται που δεν τάχει. Τι κρυφά δαγκώματα! Τι κόλαση! Πώς ζηλεύει τους εχθρούς του! Πώς ξέρει τι του λείπει και πόσο μάχεται με τη φύση, που τον έκαμεν όπως είναι! Πώς ήθελε να υψωθεί απ' τα καπηλιά της Φλωρεντίας ως που να ζωγραφίσει ένα τέτοιο Ωσαννά; «Καστάνιο», του είπε η φωνή μέσα του «είσαι χαμένος!» «Ο Βενετζιάνος σήκωσε το κεφάλι προς τον ξένο, τον χαιρέτησε, χρωμάτισε το πινέλο του και σταμάτησε μια στιγμή, κοιτάζοντας κι αυτόν και την εικόνα. «Είναι τολμηρό», είπεν ο Καστάνιο, «να μιλούμε για ζωγραφιές εμείς οι ανίδεοι, μα λέγω εκείνο που αισθάνομαι.» Ο Βενετζιάνος τον κοίταξε με γλυκό χαμόγελο και συμπάθεια. «Ω!» απάντησε. «Αυτοί που δεν ξέρουν την τέχνη δε βλέπουν τάχα καλύτερα; Πόσο θολωμένη πρέπει νάναι η κρίση εκείνων που την κατέχουν! Εγώ συμβου-

είναι ένα με την αρετή. Ο σκοπός και των δύο είναι το θείο. Για τούτο κι ο Αντρέας Καστάνιο τιμωρήθηκε... Θα πης: Πώς τιμωρήθηκε; Με παραλυσία μήπως; Όχι. Με την ίδια τη ζωγραφική και με τον ίδιο το χαρακτήρα του. Η θεία πρόνοια τον αφήκε να ζήσει πολύ ακόμα, γέρος και χεροδύναμος, χωρίς να χάσει τη φήμη του. Μα τον καταδίκασε να ζωγραφίσει τα αντικείμενα όπως είναι! Σύμφωνα προς αυτή την κατάρα, οι θρησκευτικές εικόνες που άφηκε δέρονται μέσα στην πραγματικότητα, γεμάτες σκαμμένα και βαθουλωμένα πρόσωπα, ταραγμένα, γυμνά σώματα, όπου οι μυνώνες κ' οι τένοντες και τα σχήματα των οστών ξεπετούν ένα προς ένα. Τρικυμισμένη ανατομία και δυστυχημένη αλήθεια, που δε μπορεί να φτάσει λιγάκι απάνω από τη γη! Ούτε μια αχτίδα γαλήνης και προσευχής σ' αυτό το έργο! Τιποτα! Μόνο σπασμοί. Έτσι τιμωρήκεν η ταπεινή φύση του τεχνίτη αυτού, που νόμιζε πως ο σκοπός της τέχνης είναι αυτός ο ίδιος, σαν νάθελε να γένη αρχηγός

Η Προσκύνηση των Ποιμένων. Εικόνα του Ghirlandajo στον ναό της αγ. Τριάδος Φλωρεντίας (1485).

λεύομαι συχνά τα μαστορόπουλα και τους νεωκόρους για να φωτιστώ.» Κ' έσκυψε πάλι προς την εικόνα. Τι θέση! Ο διάβολος την ετοίμασε! Ανάθεμα την ώρα! Ο Καστάνιο, καθώς ήταν πίσω απ' το ζωγράφο, του βύθισε στον ώμο ένα μαχαίρι από κείνα που δε βγαίνουν ύστερα.

- Θεέ φύλαττε! μουρμούρισεν ένας καλόγερος κάνοντας το σημείο του σταυρού.

- Στον τόπο. Ο καϊμένος ο Βενετζιάνος ξαπλώθηκε στα πόδια του καβαλέτου χωρίς πνοή. Οι άγγελοι, οι ίδιοι άγγελοι που είχε ζωγραφίσει, πήραν την ψυχή του και, ψάλλοντας μελωδίες θαυμάσιες, την οδήγησαν στον Κύριο ν' ανταμειφθή. Το μαστορόπουλο δε γύρισεν ακόμα. Ο Καστάνιο άρπαξε κάτι χρώματα, τα τύλιξε σ' ένα πανί και, χωρίς να τον νοιώσουν, έφυγε στο ατελιέ του, ανυπόμονος να μάθει το μυστικό. Δεν έμαθε τίποτα. Ικανοποίησε μόνο την άθλια φύση του κ' εφάρμοσε το αξιωμα του, πως το έγκλημα είναι ένα με την τέχνη. Έτσι πίστευαν κι άλλοι τεχνίτες τον καιρό εκείνο.

Μα είν' αλήθεια πως η ραδιουργία και το ταπεινό αίσθημα είναι δικαιολογημένα στον τεχνίτη; Αυτό το βρήκαν οι ταπεινές φύσεις, όσες καταφεύγουν στην τέχνη για να ομορφύνουν μ' αυτή τα χυδαία των ένστικτα. Η τέχνη

ολόκληρης γενεάς τέτοιων μικρανθρώπων, από κείνους που θέλουν την θείαν ικανότητα της καλλιτεχνίας υπηρέτρια καλά και σώνει του μικρού των πάθους, κι όταν δε σκοτώνουν με το μαχαίρι, λερώνουν με την κακολογία. Ο Καστάνιο πέθανεν εβδομήντα τεσσάρων χρόνων μέσα σε σπασμούς - όπως τα ζωγραφίσματά του. Την τελευταία στιγμή, βλέποντας πως ο κόσμος τούτος έχει τέλος, είπε: «Μάθετε πως εγώ εσοκότωνα τον αγγελικό εκείνο Βενετζιάνο - από αδυναμία να είμαι σαν αυτόν!»

Ακούγοντας τη διήγηση ο Ιωνάς, κοίταξε μέσα στον εαυτό του... Και παράτησεν αμέσως το πινέλο.

Σημείωση:
Το διήγημα «Θεία τιμωρία» του Ζαχ. Παπαντωνίου πρωτοδημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ελεύθερον Βήμα», στις 25/12/1926 και στη συνέχεια, συμπεριελήφθη στην πρώτη συλλογή του, «Διηγήματα», 1927. Το 1954, δημοσιεύθηκε στη συγκεντρωτική έκδοση του Βιβλιοπωλείου της «Εστίας», όπου συμπεριλαμβάνονται και οι τρεις συλλογές διηγημάτων του Ζαχ. Παπαντωνίου: τα «Διηγήματα» του 1927, «Βυζαντινός όρθρος» του 1936 και «Η Θυσία» το 1937, με πρόλογο του Ι.Μ. Παναγιωτόπουλου. Το 1990, το βιβλίο συμπεριελήφθη στη σειρά «Η πεζογραφική μας παράδοση» των εκδόσεων Νεφέλη.

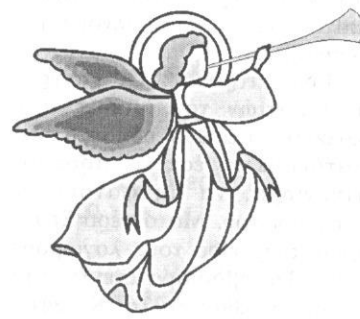
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2006

«Ετέχθη υμίν σήμερον Σωτήρ...»

(Λουκά Β' 11)

ΤΟΥ ΦΑΝΗ Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ - Μπλούτα

Α. Χριστούγεννα. Η 25η Δεκεμβρίου, εορτή της Γεννήσεως του Σωτήρος Ημών Χριστού. Τα Χριστούγεννα κατά τους πρώτους αιώνες του Χριστιανισμού γιορτάζονταν μαζί με τα Θεοφάνεια, επειδή η ημέρα της γεννήσεως του Χριστού δεν ήταν γνωστή. Επί Πάπα Ιουλίου Α' (337-352) καθιερώθη να εορτάζεται ως επέτειος της γεννήσεως του Χριστού η 25η Δεκεμβρίου, και από της Δύσεως μεταδόθη και στην Ανατολή. Η Γέννηση του Θείου Βρέφους ήταν και είναι παγκόσμιο γεγονός. Η γη ολόκληρη πανηγυρίζει και υποδέχεται στο ταπεινό Σπήλαιο της Βηθλεέμ τον Θεάνθρωπο και Λυτρωτή. Ο Θεός ταπεινώνεται και γίνεται άνθρωπος για να λυτρώσει το ανθρώπινο γένος. Την ημέρα αυτήν την περιμένουμε με ιδιαίτερη χαρά μεγάλοι και περισσότερον οι μικροί. Η Εκκλησία μας προετοιμάζει όλους τους Χριστιανούς πνευματικά επί σαράντα μέρες, και μας καλεί να γιορτάσουμε ορθόδοξα και μας δίνει τη δυνατότητα να πλησιάσουμε τον Θεό για ιδιον προσωπικό όφελος. Δεν μπορεί να εορτάσει κάθε χριστιανός Χριστούγεννα χωρίς να πιστεύει στο Θεό, με τα Ελληνορθόδοξα Έθι-

Β. Το Άγιον Σπήλαιον εν Βηθλεέμ με την φάτνη των αλόγων φανερώνει τη μεγάλη ταπεινότητα του Κυρίου ημών ΧΡΙΣΤΟΥ.

Γ. Το Άστρον Θεία υπερκόσμια δύναμη οδοδείκτης των Μάγων που συμβολικά οι Μάγοι το ονόμασαν ΑΣΤΡΟΝ. Ποιοι ήταν οι Μάγοι; παραμένει άγνωστον το επάγγελμά τους. Είναι όμως γεγονός, ήταν διανοούμε-

νοι σε μεγάλο βαθμό, σοφοί. Ήταν τρεις (Γκασπάρ, Βαλτάσαρ και Μελχιόρ) συμπεραίνεται από τα τρία δώρα που προσέφεραν στο Θείο Βρέφος. Με τις άνω απόψεις συμφωνεί ο Ιερός Χρυσόστομος την αυτή εκδοχή υιοθετεί και ο Ωριγένης.

Ποια ήταν η πατρίδα τους; Ήλθαν από την Ανατολή. Είναι χώρα που εκτείνεται πέραν του Ιορδάνη. Τα δε δώρα ήταν Αραβικά. Άλλη εκδοχή «εκ της Περσίας έρχονται τρεις Μάγοι με τα δώρα. Άστρον λαμπρό τους οδηγεί...».

Δ. Ποια ήταν τα δώρα και τι συμβόλιζαν, και «ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών» προσέφεραν στο Θείο Βρέφος χρυσόν, λίβανον και σμύρναν.

Η επιλογή των δώρων από τους Μάγους δεν ήταν τυχαία. Οι Μάγοι εκτός από την ανθρώπινη σοφία που διέθεταν εγνώριζαν εξ αποκαλύψεως ποιος ήταν από αιώνων ο αναμενόμενος Μεσσίας. Ο χρυσός ανήκει στο Βασιλέα ΧΡΙΣΤΟ. Ο λίβανος προσφέρεται στον Παντοδύναμο ΘΕΟ. Η σμύρνα, αλείφοντο οι νεκροί προ της ταφής τους, προεικόνιζε «την τριήμερον ταφήν και Ανάσταση του ΧΡΙΣΤΟΥ».

Το πιο ωραίο έθιμο των Χριστουγέννων είναι τα κάλαντα. Άσβεστες παιδικές χαρούμενες αναμνήσεις και ας ήταν πολύ δύσκολοι καιροί για όλους τους τότε κατοίκους της χώρας μας, κατοχή, πείνα, εμφύλιος.

Αγαπητοί μου συμπατριώτες - συμπατριώτισσες όπου και να βρίσκεστε ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ. Το δε ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ χαρούμενο, ευτυχές για όλους μας, υγεία προσωπική και οικογενειακή.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΤΟ ΑΠΟΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΥΡΑΣ ΕΣΠΑΣΕ

Προ καιρού είχα γράψει εκτενές ρεπορτάζ για την χαρτούρα μια συνήθεια που δυστυχώς υπάρχει για αιώνες. Όποιος κόρευε πλήρωνα τα όργανα και μάλιστα αρκετά καλά, καθώς και οι επόμενοι κορευτές.

Η κοινωνία σήμερα εξελίσσεται θετικά προς το καλύτερο. Εφέτος το 2006 στο πανηγύρι κόρεψαν όλοι άνευ «χαρτούρας». Στη μεγάλη πίστα για δύο βραδιές η νεολαία μας - αγόρια και κορίτσια - και από τα γύρω χωριά, κόρεψαν ασταμάτητα χωρίς χαρτούρα.

Εφέτος το πανηγύρι είχε μεγάλη επιτυχία.

Πιστεύω ότι στο μέλλον θα είναι ακόμη καλύτερα. Η προσέλευση των επισκεπτών ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά.

Φ. Δεληγιάννης - Μπλούτας

ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

Προσφορά 300 Ευρώ εις μνήμην Ιωάννας Κέλη. Ο προσφέρων θέλει να διατηρήσει την ανωνυμία του.

Κανδαλέπα Πασχαλιά Χα Χριστού 30 Ευρώ εις μνήμην συζύγου της.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Επιμέλεια Φάνη Σ. Δεληγιάννη - Μπλούτα

1. Η Γαλήνη του πνεύματος κατευνάζει τα πάθη.
  2. Η ευτυχία δεν υπάρχει στα πλούτη αλλά εκεί που υπάρχει ψυχική γαλήνη. (Αριστοτέλης)
  3. Το γέλιο είναι το ωραιότερο άνθος του ανθρώπου.
  4. Κάθε άνθρωπος θέλει να ζήσει πολύ, αλλά κανένας να γίνει γέρος.
  5. Γέρος χωρίς αξιοπρέπεια είναι ό,τι και η γυναίκα χωρίς ντροπή.
  6. Πολλές φορές μετάνιωσα γιατί μίλησα μα ποτέ γιατί δε μίλησα.
  7. Ο έξυπνος άνθρωπος αλλάζει γνώμη για κάτι καλό, ο ανόητος ποτέ.
  8. Το μόνο κόσμημα, το οποίο δεν φθείρεται είναι η γνώση.
  9. Όποιος δεν ξέρει ποιο είναι το καλό δεν μπορεί να ξέρει ποιο είναι το κακό.
- Στο επόμενο φύλλο για τη γυναίκα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΗ-ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΜΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

3-5-06 Δρόσος Μίμης του Χρ. εις μνήμην Σταυρούλας Δρόσου.	50 €
7-5-06 Δρόσου Τασία του Παναγ. εις μνήμην της μητέρας της Σταυρούλας Δρόσου.	70 €
30-11-06 Καλπακιώτης Γεώργιος του Παναγ. εις μνήμην Χαραλάμπου Κ. Ζερβογιάννη.	50 €
30-11-06 Δρόσος Φίλιππος του Μιχ. εις μνήμην Αλεξάνδρου Κ. Καρζή και 50 € εις μνήμην Γεωργίου Χουντάλα του Ιωάννου.	50 €
30-11-06 Σύλλογος Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» εις μνήμην Αλεξάνδρου Κ. Καρζή.	50 €
30-11-06 Παπασπύρου Ιωάννα και ο σύζυγός της 50 € εις μνήμην Αλεξάνδρου Κ. Καρζή.	50 €
- Εκ της Επιτροπής Αναπαλαίωσης

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(Δημοσιεύονται ποσά άνω των 20 ευρώ)	
Δάλκος Γεώργιος του Κων/νου	50 €
Γεωργία Τσιλιγκίρη - Καλογεράκου	30 €
Τρύφωνας Ξηρογιάννης του Παρασκευά	60 €
Σύνδεσμος Μαναριωτών Αττικής	50 €
Λούτα Σοφία	30 €
Αλέκα Χουντάλα - Γομάτου	20 €
Δρόσου - Ζαμπάρα Αναστασία του Παναγ.	50 €
Χουντάλας Κων/νος του Βασίλ. από Καναδά 50 \$ Καναδά	50 €
Κανδαλέπα Πασχαλιά Χα Χριστού	20 €
Ευσταθίου Κων/νος του Παναγ.	200 \$ ΗΠΑ
Βαρδουνιώτη - Καστούμη Χρυσάφω	100 \$ Αυστραλίας

**ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ
Κ. ΝΙΚΟΥ Ε. ΜΑΡΚΑΚΗ**

Η έδρα του κλιμακίου της 6ης MOMA
(το σπίτι του Κουλού όπως ήταν το 1969)

15 Αυγούστου 1972: Με το λοκαγό Αγρόδημο κ.ά.

Αδυναμία των Κανδυλιωτών, οι ξένοι: Εγώ, ο δάσκαλος Μιχ. Κικίς κ.ά.

Του ΣΤΑΘΗ από την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»

**Νέο Mini-Market στην Κανδύλα
Χαράλαμπος Γεωργίου Ζιαζιάς
Ανοιξαμε και σας περιμένουμε**

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΝΑΓ. Δ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Μια πολύ παλιά φωτογραφία από τη βαλίτσα των αναμνήσεων που πήρε μαζί του φεύγοντας μετανάστης από την Κανδύλα ο Δημήτρης Παναγ. Ευσταθίου, μας τον έστειλε από την Γιούτα της Αμερικής όπου διαμένει και τον ευχαριστούμε γι' αυτό.

Εικονίζεται ο παππούς του Δημήτρης Ευσταθίου (γέρο Καραγιάννης) με την πουκαμίσια και τα γένια γεννημένος περίπου το 1845, μαζί με τον πατέρα του Παναγιώτη Δημ. Ευσταθίου, τη μητέρα του Σταθούλα το γένος Γ. Σωτηρόπουλου και τα πολλά αδέρφια του. Η φωτογραφία βγήκε στο χωριό, στην αυλή τους, περίπου το 1932.

ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΛΕΜΟΝΙΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΒΑΛΕΤΤΑ

Κάθονταν και στρίβανε τοιγάρο. - Μα πώς το στρίβεις; ρωτούσε ο Μαρτίνος.

- Να, έλεγε ο Γιάνκο, του 'δείχνε, έσφιγγε το τσιγαρόχαρτο και περιτύλιγε πιδέξια το χαρμάνι, σάλιωνε και το τσιγάρο ήταν έτοιμο.

Καπνίζανε κι ο Γιάνκος έβγαζε χαρτί και μολύβι να της γράψει πάλι.

- Πέ μου κάνα δίστιχο, απ' εκείνα τα όμορφα τα δικά σας.

- Για την κοπέλα;

- Ναι, αφού το ξέρεις γιατί ρωτάς.

- Για τη Λεμονιά; Πώς είναι άραγε; Ξεκουμπώνει την αριστερή του τσέπη όπου φυλάει την εικόνα της στο μέρος της καρδιάς. Σε μια θαμπή φωτογραφία φαίνεται μια άσπρη κι αφράτη γυναίκα με μαύρα μαλλιά. Είναι ψηλή, φαρδιά στους ώμους, πλατειά στους γλουτούς, φουσκωτή στα πισινά.

- Σ' αρέσει; Ξαν ήπιανε μικρή στο σκολεϊό την είχε ερωτευθεί ο δάσκαλος.

- Συχωριανή σου;

- Ναι, απ' τη Σκοτούσα. Δε χόρταινα να τη βλέπω. Είχε γαλατάδικο ο αδερφός της, εκεί καθόμουνα με τις ώρες να τη θαυμάζω. Ζητούσα γιαούρτι και τη χάρεινα με τη ματιά μου. Εκεί ανάμεσα στις τσανάκες με τα γιαούρτια και τα γάλατα, ποθούσε ανυπόφορα ο Γιάνκο Στρίππος της Λεμονιάς τ' άσπρα και τρυφερά κρέατα. Αυτές τις χορταστικές γραμμές, τις κορψιές κομψότη και χάρη, τις γιομάτες από ζωντάνια και δύναμη και νιότη.

- Γι' αυτή την κοπέλα, λέει ο Μαρτίνος, ταιριάζει το δίστιχο που λέμε στην πατρίδα μου. Γράφε!

«Πέρδικα της ακρογιαλιάς! πωμάγε-

ψες τ' ανδόνι, και το 'καμες να περπατεί τες νύχτες και μαργώνει».

- Θέλεις κι άλλο; Γράφε.

Ανάθεμα τα μάτια σου, σαν παίζουν, σα γελούνε,

Σά λαχταρίζουν για φιλή και δεν το μολογούνε.

- Αφού την αγαπάς τόσο, γιατί δεν πήγες να τη ζητήσεις;

- Την αρραβώνιασα πρι να φύγω, λέει ο Γιάνκο.

Δυο - τρεις γύφτοι οδηγάνε απ' τη γέφυρα με φωνές και συρίγματα ένα κοπάδι μ' εκατό κουρεμένα γίδια. Δίπλα στο ποτάμι είναι τα σφαγεία.

Πήρανε ζωή από τότε που 'γίνε η σύμβαση με τη Βουργαρία και κατεβάζανε κι από κει ένα σωρό ζωντανά για σφάξιμο. Το καθημερινό μεροκάματο σε καμιά διακοσαριά νομάτους ζωντάνεψες, με μια μονάχα κίνηση έβαζαν το μαχαίρι στην καρωτίδα και το 'σφαζαν. Για τη δουλειά αυτή χρειάζεται λίγη δύναμη και περισσότερη επιδεξιότητα.

Ένα - ένα τα βγάδουνε από κει, τα ξαπλώνουνε ανάσκελα κατά γης, το γόνατο πατάει στο στήθος του ζώου. Με το αριστερό του χέρι ο σφάχτης παραμερίζει κρατώντας με την απαλάμη του τα δυο μπροστινά ποδάρια του προβάτου, με το δεξί βαστάει ένα μαχαίρι κοφτερό, μεγάλο σε διαστάσεις, με μια μονάχα κίνηση έβαζαν το μαχαίρι στην καρωτίδα και το 'σφαζαν. Για τη δουλειά αυτή χρειάζεται λίγη δύναμη και περισσότερη επιδεξιότητα.

Τ' αφεντικό φωνάζει. Οι σφάχτες ακονίζουνε τα μαχαίρια. Τα ζώα έχουνε μαντζωθεί.

«Θέλω να σου γράψω από πού μάθατε τ' όνομά μου. Πού μένω. Ποιά είμαι. Πού με γνωρίζετε. Δεν θυμάμαι κανέναν με τ' όνομά σας. Έχετε περάσει απ' τη Σκοτούσα; Μήπως είσατε από Χριστό, Λευκόνα ή Τραγίλο;»

Το αίμα πετιέται μ' ορμή, λες και κτυπάς πάνω σε φλέβα με νερό, αναβλύζει κόκκινο, μπλάνβο, ζεστό και πιτσιλούσε τα χέρια, τα πόδια, το πρόσωπο του φονιά του.

Η ταρίφα είναι 5 δραχμές το κομμάτι, σφάξιμο και γδάρσιμο. Η μυρουδιά κ' η αποφορά απ' τα σφαγμένα ζώα βγαίνει αποκρουστική απ' τα σφαγεία, που 'χουνε φτιαχτεί πρόχειρα στις όχθες ενός ποταμού με λιγοστό νερό.

Νυχτώνει νωρίς εδώ πάνω, κ' η πόλη γέμίζει φαντάρους και κορίτσια, που κούβουνε βόλτες στην πλατεία.

Οι σφάχτες Γιάνκο Στρίππος απ' τη Σκοτούσα Σερρών και Μαρτίνος Λύχνος απ' τη Μοντεσαλλά της Κεφαλονιάς γυρίζουνε στο δωμάτιο που κρατάνε στα γύφτικα.

Όταν η αναπνοή του Γιάνκο γίνεται κανονική, βγαλμένη απ' ένα κορμί που ζητάει στον ύπνο ξεκούραση, ο Μαρτίνος θα γράψει τα παρακάτω λόγια.

«Λεμονιά, δεν σε γνωρίζω καλά, κι όμως κάτι μου λέει ότι είσαι φορτωμένη με λογιά - λογιά χάρες. Ξέρω ότι είσαι μετρημένη και σοβαρή σ' όλα σου. Πού σε είδα, πώς σε ξέρω θα το μάθεις. Γρήγορα θα 'ρθω να σε βρω. Μέχρι τότε θα σου δίνε τα γράμματα μου ο Παντελής ο εισπράκτορας, ξέρεις.»

Κάποτε, πάντα με τον Παντελή, θα 'ρθει η απάντηση.

Η Λεμονιά στο Μαρτίνο.

«Θέλω να σου γράψω από πού μάθατε τ' όνομά μου. Πού μένω. Ποιά είμαι. Πού με γνωρίζετε. Δεν θυμάμαι κανέναν με τ' όνομά σας. Έχετε περάσει απ' τη Σκοτούσα; Μήπως είσατε από Χριστό, Λευκόνα ή Τραγίλο;»

Αλλά ο Παντελής, ένας τετράγωνος, βενιζελικός κι ανύπαντρος, μουστακός εισπράκτορας, θα φέρει κι άλλα γράμματα.

Ο Μαρτίνος στη Λεμονιά.
«Κάποτε ήρθα στο χωριό σου. Στο γαλατάδικο. Κι ήταν τα μάτια μου φωτιές που σε κοιτούσαν. Σε θέλω δικιά μου κ' είναι ο πόθος μου αβάσταγος».

Και πάλι η Λεμονιά.
«Δεν' είναι μπορετό να 'ρθεις εδώ. Αν είσαι από χωριό θα καταλάβεις. Είμαι αρραβωνιασμένη. Αυτός λείπει, δουλεύει αλλού και λέει ότι μ' αγαπάει. Είναι τρεις μήνες πού 'χω να τον δω. Έξω από κάτι φιλιό στους αρρεβώνες δεν είχα τίποτα μαζί του, αν θέλεις το πιστεύεις, δε με νοιάζει. Εγώ είμαι λεύτερη ν' αποφασίσω τι θα κάνω και τίποτα δε θα μ' εμποδίσει.»

Ένα πρωί, που ο Γιάνκο ρίχνει με στάμνα νερό να πλύνει το πρόσωπό του, ο Μαρτίνος θα του πει:

- Φεύγω Γιάνκο, πήρα αποβραδύς άδεια τ' αφεντικού.

- Φεύγεις; Έτσι ξαφνικά; Φεύγεις για πάντα; Έτσι μ' αφήνεις φίλε, που τόσο καιρό μαζί δουλεύουμε, μαζί κοιμόμαστε.

- Δε θ' αργήσω. Για κάνα πεντάρι μέρες. Έχω την αδερφή μου παντρεμένη στο Σταυρό. Με τ' αφεντικό κανονίστηκε. Δεν έχει δουλειά πολλή αυτές τις μέρες. Ε... δίνεις και συ ένα χέρι στη θέση μου αν χρειαστεί, έτσι δεν είναι;

Τον χτυπάει φιλικά στον ώμο.

- Ε φίλε, ούτε λόγος, μη φοβάσαι. Εγώ είμαι εδώ. Τράβα με το καλό. Δόσανε τα χέρια.

- Μαρτίνε μια κάρη, πρί να φύγεις.

- Τι;

- Ν' αφήσεις ένα γράμμα στη Σκοτούσα, το αυτοκίνητο σταματάει εκεί. Για τη Λεμονιά, ξέρεις Μαρτίνε, μίνας πάει πού 'χω να λάβω γράμμα της.

- Σύμφωνοι.

- Θα τ' αφήσεις στο καφενείο για τη Λεμονιά Καλάη. Σφίγγουνε τα χέρια. Χαμογελούνε.

- Γεια σου καρντάσι, στο καλό.

***

Οι πέντε μέρες πέρασαν σαν ένα ποτήρι με νερό. Στις εννιά φάνηκε ο Λύκνος στα σφαγεία.

- Είπαμε για πέντε και σαρανταρίσαμε, του λέει ο επιστάτης.

- Σχώρα το κυρ Μήτσο, δε θα ματαγίνει.

- Βάλε ποδιά και πιάσε δουλειά.

Φοράει τα ματωμένα ρούχα της δουλειάς κι ακονίζει τα μαχαίρια του τα στομωμένα.

- Καλωσόρισε σύντροφε, του πιάνει το μπράτσο ο Γιάνκο.

- Καλώς σε βρήκα.

- Έδωσες το γράμμα; Μην σου 'πάνε τίποτα;

- Άστα φίλε, μουρμουρίζει ο Λύκνος, κακοτυχία. Έχασα την αδερφή μου. Δεν έδωσα το γράμμα.

Σιωπούνε! Ο Μαρτίνος ακονίζει το μαχαίρι.

- Θεός σκωρές τη. Όλοι θα πεθάνουμε. Μην το ψηφάς. Θεός σκωρές τη τη γυναίκα, ζωή σε λόγου σου.

Η δουλειά στα σφαγεία είναι πολλή κι αδιάκοπη. Μπαίνουνε κοπάδια και κοπάδια, για να βγούνε σφαχτά και δέρματα που τα φορτώνουνε σε ψυγεία και σε φορτηγά για την Αθήνα και τη Σαλονίκη. Το ποτάμι δεν δύναται να παρασύρει γ' άντερα και τ' άχρηστα μέρη που πετάνε στα νερά του. Δυο χιλιόμετρα κυλάει με κόπο, κοκκινισμένο γεμάτο εντόσθια κι απορρίμματα.

Ο Μαρτίνος δεν πολυμιλάει. Παράξενος έγινε. Πέφτει χωρίς να κοιμηθεί κι ο Γιάνκο δεν του παίρνει λέξη.

Ο Γιάνκο Στρίπσο στην αρρεβωνιαστικά του.

«Αγαπημένη μου Λεμονιά. Σ' έχω πια απέραντα και σα τον κάμπο του Στρυμώνα νοσταλγίσει. Δυο μήνες δίχως γράμμα σου. Προσπαθώ να 'μαι καρτερικός μα βάζει πολλά ο νους μου. Τί συμβαίνει; Γιατί δε γράφεις; Βρίσκομαι σε μια κατάσταση ρομαντισμού και νοσταλγίας ανάμικτης μ' ένα σωρό φόβους και καμμούς.

Δε θέλω όμως να τη χαλάσω. Δε σου γράφω νέα μου, θα σε φιλήσω πολλές φορές και θα κοιμηθώ, όταν με πάρει ο ύπνος μπορεί να σ' ονειρευτώ. Ένας φίλος μου που θα περνούσε απ' το χωριό να σε δει δε μπόρεσε, γιατί πέθανε η αδερφή του. Αύριο ελπίζω να 'χω γράμμα σου.»

- Σφάζονται στα σφαγεία. Τρέξτε άνθρωποι.

- Τρέξτε...
- Σφάζονται, σκοτώνονται.

Μια φωνή γυναίκαει σηκώνει την αγορά στο πόδι. Μεσ στα σφαγεία, ανάμεσα στα σφαχτά σφάζονται με δυο μαχαίρια κολοσσούς, οι σφάχτες Γιάνκο Στρίπσο και Μαρτίνος Λύκνος.

Χυνότανε το αίμα τους κι ανακατευτότανε με το αίμα των ζωντανών. Κ' είχε κατακόκκινη τη μούρη ο πρώτος, μ' ένα θεώρατο σκίσιμο από το καύκαλο ίσαμε το αυτί και κάτω το λαιμό. Έτσι βουτηγμένοι μεσ στις πληγές και το αίμα, μοιάζανε φοβεροί κι απαίσιοι, δράκοι της φωτιάς κι όργανα του διαβόλου, περικυκλωμένοι απ' ένα σωρό, μιλλιούνια μύγες.

Τους παίρνουνε τα μαχαίρια και τους τραβάνε στη κωροφυλακή. Κατά γης ριγμένο δίπλα σε κάτι δέρματα νοπά, είναι ανοικτό ένα γράμμα.

«Αγαπτέ μου αδερφέ. Έρχομαι να σε δυσαρεστήσω. Η Λεμονιά το τσουλί σ' απάρτασε. Τα 'φτιάξε μ' ένα ξένο, Λύκνο Μαρτίνο, πού 'ρθε να τη δει. Τί και πώς δε ξέρω. Οι δικοί της την εμποδίζανε, όλο το χωριό την κατηγορεί, αλλ' αυτή τίποτα δεν ακούσε.

Έτσι πάρτο απόφαση και ξανά μη γυρίσεις να τη δεις.

Τέτοια που 'τανε καλύτερα τώρα, γιατί θα στο 'φτιανε κι αφού την εστεφάνωνες. Δόξα τω Θεώ από γυναίκες άλλο τίποτα.

Όλο το χωριό τη κουσουριάζει, εσύ να 'σαι καλά.

Δικός σου
Βασίλη Στρίπσο
Σκοτούσα

(Αναδημοσίευση από την «Επιθεώρηση ΤΕΧΝΗΣ» τεύχος 133 Γεωργίου - Φλεβάρης 1966)

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

«Τα Κανδυλιώτικα» συγχαίρουν εγκαρδίως το γαμπρό της Κανδύλας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΗΛ. ΓΟΜΑΤΟ, σύζυγο της συγχωριανής μας κ. Αλέκας Στυλ. Χουντάλα, για την εκλογή του ως Δημάρχου Πελλάνας - Λακωνίας κατά την αρχόμενη δημοτική περίοδο.

Ο κ. Γομάτος, εξαιρετος άνθρωπος και οικογενειάρχης, φίλος της Κανδύλας και τακτικός συνδρομητής της εφημερίδας μας, έχει υπηρετήσει επιτυχώς από το 1995, για μια συνεχή δωδεκαετία την Τοπική Αυτοδιοίκηση, ως Πρόεδρος της Κοινότητας Λογανίκου απ' όπου κατάγεται, ως πρώτος Δήμαρχος της Πελλάνας και ως επικεφαλής της μείζονος μειοψηφίας του Δήμου Πελλάνας κατά την λήξασα δημοτική περίοδο.

Με την πλούσια πείρα που έχει αποκομίσει από την Τοπική Αυτοδιοίκηση και από τη συμμετοχή του σε πάμπολλες Επιτροπές, Ενώσεις, Συμβούλια κλπ. της Λακωνίας και της Περιφέρειας Πελοποννήσου, ως Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος ή μέλος αυτών, είμαστε βέβαιοι ότι θα επιτύχει στο έργο του.

Οι Κανδυλιώτες, που τον αγαπούν και τον εκτιμούν βαθύτατα, και η εφημερίδα μας τού το εύχονται ολοψύχως.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θερμά συγχαρητήρια στον Πάνο Δεληγιάννη του Πατρίδα για την επιτυχία του στις Νομαρχιακές εκλογές της 16ης Οκτωβρίου του 2006.

Ευχαριστούμε πολύ τους τρεις χιλιάδες τριακόσιους (3.300) συνανθρώπους μας οι οποίοι τον τίμησαν με την ψήφο τους, και όλους τους συγχωριανούς μας για τη συγκινητική τους ανταπόκριση και τη βοήθειά τους.

Του ευχόμαστε να είναι καλά, να έχει πάντα επιτυχίες σε ό,τι κάνει, και να πορεύεται στη ζωή του με την ίδια πάντα σεμνότητα και ανθρωπιά που τον διακρίνει και που μας κάνει γι' αυτό υπερήφανους.

Και στα ανώτερα
Τα αδέρφια του

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαρητήρια στον ανηψιό μου Μιχάλη Γ. Κωστούρο που πέρασε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο - Ανώτατη Βιομηχανική Διοίκηση.

Επίσης συγχαρητήρια στην ανηψιά μου Ελένη Γ. Κωστούρου για την υποτροφία που πήρε ως αριστούχα στην Κοινωνική Υπηρεσία Αθηνών.

Ευχαριστώ
Κεφαλληνός Ιωάννης

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Με τις θερμότερες ευχές μου στον πολύ αγαπητό μου εγγονό Παναγιώτη Τσουγλή που πέρασε στην Φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Συγχαρητήρια. Σου ευχόμαστε όλοι καλή σταδιοδρομία στη ζωή σου και στα ανώτερα. Επίσης στους στοργικούς και ακούραστους γονείς σου Δημήτρη και Μαριάννα τα συγχαρητήριά μας, να σε καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Ίδιες ευχές από την οικογένειά μας.
Με αγάπη γιαγιά Χρυσόφω Καστούμη - Βαρδουνιώτη

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Θερμά συγχαρητήρια στον εγγονό μας Θεοφάνη Σ. Δεληγιάννη για την εισαγωγή του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στη Σχολή Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών.

Η γιαγιά, ο παππούς
Χρυσούλα και Φάνης Σ. Δεληγιάννης - Μπλούτας

ΤΟ ΚΑΝΤΥΛΑΪΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Βάζω έμπλαστρο (ρήμα).
2. Κολακευτικός, αλλά και μειωτικός (πηκτικό) χαρακτηρισμός γυναίκας - Άρθρο.
3. Μισό... έργο - Έτσι λέγανε το σιδηρουργό (με άρθρο).
4. Αγρίμια.
5. Πρόθεση - Το όνομα μεγάλου Κινέζου ηγέτη (με άρθρο) - Απαγορεύει (αντιστρ.).
6. Το μικρό όνομα διάσπμου καρτοπαίκτη στην Αμερική - Δεν είναι λίγο (αντιστρ.).
7. Περισίδες (καθαρ., αντιστρ.) - Είναι και τα Ομηρικά.
8. Μπορεί να είναι και μεταδοτική (με άρθρο).
9. Η τροχιά των βλημάτων του όπλου αυτού είναι καμπύλη (αιτ.) - Έχει τραγουδηθεί από τους μπεκρήδες (με άρθρο).
10. «Ίσια υθάδι, ίσια...» - Αναφορική αντων. (αρχ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Χωριό της περιοχής μας με το παλιό του όνομα.
2. Καρφιά - Λυτά... και δε φωνάζουν.
3. Υγρά σύμφωνα - Το κόκκαλο αυτό ο λαός το λέει καλάμι.
4. Αρχαίος θεός (αιτ.) - Συνδυάζοντας αυτά και κάποια άλλα, κάνεις ή κερδίζεις όταν τα παίζεις (αντιστρ.).
5. Η αλεπού γδαρμένη ένωθε καλύτερα απ' αυτόν.
6. Έχει κι ο ποντικός τη δική του - Η Καντύλα, αν και δεν έχει θάλασσα, έχει ένα τέτοιο (αντιστρ.).
7. Σ' αυτό μένουν... οι ανύπαντροι (γεν.) - Κατάληξη επιθέτων (ουδετ., αντιστρ.).
8. Άρθρο - Τούρκικη λέξη που σημαίνει το ψοφίμι και μεταφορικά το λέρωμα.
9. Μουσική νότα - Είναι ερωτηματικό ή αναφορικό (αντιστρ.) - Ό,τι και το 10 οριζ. β' (αντιστρ.).
10. Με αυτήν γίνεται η ποιοτική ταξινόμηση των αυγών (γεν.).

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ «2007»

Στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, του Τοπικού Συμβουλίου του χωριού μας ΚΑΝΔΥΛΑΣ καθώς και σ' όλους τους συγχωριανούς, συγχωριανές και ιδιαίτερα στους ξενιτεμένους ΕΥΧΟΜΑΙ

Ο νέος χρόνος 2007 που μας έρχεται να είναι Ευτυχισμένος, Ειρηνικός, Δημιουργικός και να φέρει Υγεία, Αγάπη, Ευημερία σ' όλους, για να μείνει στην μνήμη μας Φατεινός Φάρος.

Το Αστέρι των Χριστουγέννων ας γεμίσει τις ψυχές μας με φως και ελπίδα, για ξεπέρασμα κάθε δυσκολίας, για οικογενειακή γαλήνη και προκοπή.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΔΡΟΣΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
τέως Πρόεδρος του Συλλόγου «η Πρόοδος»

ΤΟ ΜΠΡΙΤΖ

Στο καλοκαιριάτικο φύλλο μας (ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ φ. 52) δημοσιεύσαμε κείμενο σχετικό με το Μπριτζ.

Εκεί, πέρα από τις οδηγίες και πιστεύοντας ότι ένα πνευματικό παιχνίδι με τράπουλα θα μπορούσε ν' αγκαλιαστεί από τους συγχωριανούς μας, είχαμε δημοσιεύσει και απλές ασκήσεις για τη λύση των οποίων δίναμε και κάποια συμβολικά βραβεία.

Δυστυχώς λόγω εποχής και λόγω της προεκλογικής περιόδου που ακολούθησε δεν εκδηλώθηκε κανένα ενδιαφέρον για το Μπριτζ.

Για το λόγο αυτό σταματάμε κάθε δημοσίευση σχετική με το θέμα αυτό.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Αντώνης Γεωργ. Καλπακιώτης και η σύζυγός του Χριστίνα απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - αγόρι την 27-9-2006.

- Ο Νίκος Γεωργ. Δρόσος και η σύζυγός του Χαρίκλεια το γένος Παρασκευά Ηλιοπούλου απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - κορίτσι, την 17-10-2006.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Αλέκος Γεωργ. Κάππος (υιός της Μαρίας Νικολ. Δρόσου) και η σύζυγός του Ειρήνη - Μαρία εβάφισαν την 22-10-2006 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Χαλανδρίου το δεύτερο παιδί τους που ονομάστηκε Μαριλίζα.

Ευχόμαστε να ζήσει η νεοφώτιστη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε την 12-10-2006 και εκηδεύτη την επομένη στο Ζευγολατιό Κορινθίας η Φιλιά χήρα Αναστασίας Μερκούρη, ετών 59.

- Πέθανε την 17-10-2006 στο Ντέρμπαν Νοτ. Αφρικής και εκηδεύτη εκεί την 20-12-2006 ο Ευστάθιος Βασ. Χουντάλας, ετών 61.

- Πέθανε την 31-10-2006 και εκηδεύτη την επομένη στην Κανδόλα ο Δημήτριος (Δήμος) Βασ. Τσιλικήρης - Δεληγιάνης, ετών 79.

- Πέθανε την 5-11-2006 στην Αθήνα και εκηδεύτη την 11-11-2006 στην Κανδόλα ο Αλέξανδρος Κων. Καρζής (Σκαλούμπακας), ετών 84.

- Πέθανε την 18-11-2006 στην

Τρίπολη και εκηδεύτη εκεί την επομένη ο Ανδρέας Γ. Μαρίνος, συν/χος δάσκαλος (σύζυγος της αιμνήστου Βασιλικής Κων. Δάλκου), ετών 80.

- Πέθανε την 19-11-2006 στην Πρετόρια Νοτ. Αφρικής και εκηδεύτη εκεί ο Γεώργιος Κων. Θεοδωρίδης, ο αποκαλούμενος Ρώσος, σύζυγος της Μαρίας Καρζή (του Φωτάκια), ετών 70.

- Πέθανε την 21-11-2006 στο Μπενόνι Νοτ. Αφρικής και εκηδεύτη στην Κανδόλα την 2-12-2006 ο Κων/νος Μιχ. Ξηρογιάννης, ετών 61.

- Πέθανε την 21-11-2006 στο Μόντρεαλ Καναδά και εκηδεύτη εκεί ο Γεώργιος Ιωαν. Χουτάλας (Ντελής), ετών 71.

- Πέθανε την 8-12-06 στο Ζευγολατιό Κορινθίας και εκηδεύτη εκεί την επομένη ο Αναστάσιος Μπούλιας σύζυγος της Χριστίνας το γένος Κων/νου Χουντάλα, ετών 87.

- Πέθανε την 10-12-2006 στην Αθήνα και εκηδεύτη την 12-12-2006 στην Κανδόλα ο Γεώργιος Χρ. Πρεβεζιάνας, ετών 45.

- Πέθανε την 16-12-2006 στην Κανδόλα και εκηδεύτη εκεί την επομένη ο Χρήστος Ιωαν. Κούσουλας, ετών 85.

- Πέθανε την 17-12-2006 στην Αθήνα και εκηδεύτη εκεί την επομένη η Μαρία σύζ. Μιχαήλ Βαρμαξίδη το γένος Κων/νου Φωτοπούλου (Κοκέα), ετών 59.

Τους οικείους των εκλιπόντων συλλυπούμεθα εγκαρδιώς.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Τελευταίο αντίο στον αγαπητό φίλο και συμπατριώτη ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΙΩΑΝ. ΧΟΥΝΤΑΛΑ

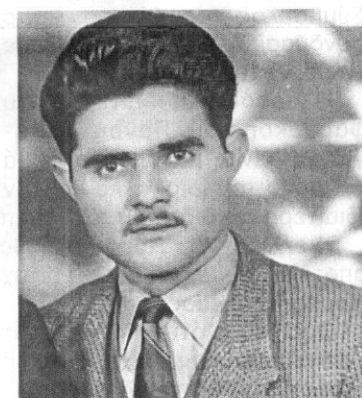
Αισθάνομαι την ανάγκη να γράψω δύο λόγια, για τη μνήμη του αγαπητού μου φίλου και συμπατριώτη Γεωργίου Ιωάννου Χουντάλα (ΝΤΕΛΗ) ο οποίος ευρισκόμενος από πολλά χρόνια στον Καναδά (Μόντρεαλ) κρατούσε επαφή με πολλούς φίλους και πατριώτες, με μετριοπάθεια και χωρίς προσωπικές επιδιώξεις και φιλοδοξίες.

Αγαπητέ φίλε Γιώργο, έφυγες για το μεγάλο ταξίδι που δεν έχει γυρισμό μετά από σκληρό αγώνα και πάλη, κτυπημένος από την επάρατο αρρώστια της εποχής μας χωρίς να λυγίσεις και να χάσεις το ενδιαφέρον σου. Πάντα γελούσες και μιλούσες με τα καλύτερα λόγια για όλα τα θέματα. Οποιοσδήποτε κάλλος άνθρωπος στη θέση σου, κατά την περίοδο της ασθένειάς του, θα απογοητευόταν, θα λύγιζε και θα έχανε το ενδιαφέρον για τη ζωή και για σχέδια για ταξίδια στην ιδιαίτερα πατρίδα Κανδόλα.

Η αναγγελία του πικρού μηνύματος που πήρα τηλεφωνικά από τον φίλο και αδελφό σου Θανάση από Αυστραλία, πως ο Γιώργος μας έγινε αστροναύτης και πήρε το δρόμο για το μεγάλο ταξίδι με γέμισε πόνο και λύπη, γιατί οι συνθήκες ήλθαν έτσι ώστε να μείνεις για πάντα στη δεύτερη πατρίδα σου τον Καναδά. Αδυνατούμε να το πιστέψουμε φίλοι και συγγενείς πως πήρες το δρόμο για την αγκαλιά του Θεού...

Θα κρατάμε ζωντανή στη μνήμη μας την γλυκιά σου μορφή, το χαμόγελό σου και την αγάπη σου για την ιδιαίτερα μας πατρίδα. Γιώργο, τώρα που γράφω αυτά τα λίγα λόγια για να σου πω το στερνό «Αντίο», νοερά πήγα μια βόλτα στο παρελθόν στη δεκαετία του πενήντα, και στην οδό «Ξούθου 2» στα παλιά μας λημέρια και θυμήθηκα τα όσα έκαμε ένας φίλος για ένα φίλο και συμπατριώτη του...

Αγαπητέ Γιώργο, τα δύσκολα παιδικά σου χρόνια και η ορφάνια μαζί με τη φτώχεια σε όπλισαν με δυνάμεις για να κερδίσεις επαξίως τη ζωή τόσο στην Αθήνα όσο και στον Καναδά. Την αποφράδα ημέρα του θανάτου σου 21/11/2006 θα ξεκάσουμε γρήγορα γιατί θα ξέρουμε πως είσαι μαζί με τους αγγέλους στον όμορφο παράδεισο που δεν έχει

βάσανα και λύπη. Στην οικογένειά σου εύχομαι κάθε παρηγοριά για το κενό που άφησες από την πρόωγη φυγή σου. Το κόμμα του Μόντρεαλ να είναι ελαφρό και η μνήμη σου να μείνει αιώνια.
«Αντίο, φίλε Γιώργο»
Φίλιππος Μ. Δρόσος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΚΑΡΖΗΝ (ΣΚΑΛΟΥΜΠΑΚΑ)

Στις 5 Νοεμβρίου 2006 έφυγε οριστικά από κοντά μας, ο αγαπητός φίλος και σεβαστός μας συγχωριανός Αλέξανδρος Καρζής. Έφυγε κάπως πρόωρα. Δεν ήταν ακόμη ο καιρός του. Μα το τροχαίο ατύχημα του άλλαξε το πρόγραμμα της ζωής και τον κράτησε για πάντα κοντά στην πατρίδα του Κανδόλα, που αγαπούσε τόσο πολύ όσο κανένας άλλος.

Αγαπητέ φίλε Αλέξανδρε, θα κρατούμε ζωντανή στη μνήμη μας τη γλυκιά μορφή σου, το χαμόγελό σου, την αγάπη σου για την ιδιαίτερη πατρίδα μας την ΚΑΝΔΥΛΑ. Πάντα δε, θα θυμόμαστε την άμετρη ανθρωπιά σου και την φιλική σου καλοσύνη, τη βοήθειά σου προς τους συμπατριώτες όταν την είχαν ανάγκη.

Πέρα όμως απ' αυτά ο αιμνήστος Αλέξανδρος υπήρξε καλός και στοργικός οικογενειάρχης.

Στη ξενιτιά που σταδιοδρόμησε μαζί με την ευσεβειστάτη σύζυγό του απέκτησαν δύο τέκνα, που διαπρέπουν στους τομείς των εργασιών τους.

Θα μπορούσε κάποιος να γράψει ολόκληρες σελίδες με κολακευτικά λόγια χωρίς κανένα ίχνος υπερβολής όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις...

Περιορίζομαι να είπω στον φίλο μου, σαν τίμιος και αγνός άνθρωπος που ήταν, ώρα του καλή, να πάει στον άλλο κόσμο κοντά στο Θεό στον όμορφο παράδεισο για την αιώνια ζωή του, χωρίς κανένα εμπόδιο...

Καλό σου ταξίδι, φίλε μας, κοιμήσου ήσυχος και γαλήνιος. Ας είναι ελαφρύ το χόμα της πατρίδας.

Θεριά συλλυπούμεθα τους δικούς σου συγγενείς, τη γυναίκα σου και τα παιδιά σου.

**Η μνήμη σου Αιώνια
Φίλιππος Δρόσος**

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΑΡΖΗΣ - ΣΚΑΛΟΥΜΠΑΚΑΣ

1922-2006 ετών 84

Μου είναι πολύ δύσκολος ρόλος να γράφω Νεκρολογίες, πολύ δε περισσότερο για έναν αξιόλογο συμπατριώτη, φίλο, συγγενή αλλά και συμπολεμιστή καθ' όλη τη διάρκεια του Εμφύλιου Πολέμου, 1946-1949. Τιμήθηκε τότε από την πατρίδα με τη μεγαλύτερη ΤΙΜΗ και που θα αναφερθώ στη συνέχεια περιληπτικά. Εκλεκτό μέλος του Συλλόγου ΚΑΝΑΔΑ «ΚΟΝΔΥΛΕΑ».

Έχαιρε μεγάλης εκτιμήσεως από όλους τους εκεί συγχωριανούς μας, αλλά και όσους τον γνώριζαν από κοντά. Στην εφημερίδα μας «Τα Κανδυλιώτικα» έγραψε αρκετά χρόνια αξιόλογα κείμενα, εν σχέσει πάντα με θέματα του χωριού μας, γνώστης πολλών πραγμάτων.

Ευπρόσδεκτος σε όλες τις παρέες, στις συγκεντρώσεις, πρόσχαρος με λεπτό χιούμορ και πάντα μετρίφρων. Γνώριζε πολύ καλά την Ελληνική γλώσσα.

Συνεργαστήκαμε αρκετές φορές σε ιστορικά θέματα του χωριού μας. Έπεσε θύμα τροχαίου ατυχήματος προ 2 μηνών περίπου. Έθανεν την 5-11-2006.

«Την ξενιτιά, την ορφανιά, την πίκρα, την αγάπη, τα τέσσερα τα ζύγισαν, βαρύτερη η ορφανιά».

Κατ' άλλους η ξενιτιά. Τα έζησε όλα αυτά στη διάρκεια της ζωής του.

1. Η ορφανιά τον κτύπησε πριν ακόμη γεννηθεί. Ο πατέρας του Κωνσταντίνος είχε πεθάνει. Η μάνα του έφυγε χωρίς από τη ζωή, αφήνοντάς τον έφηβο με τέσσερα ακόμη ορφανά το Γιάννη (τον αιμνήστο Φώτη), το Γιώργο και τη Σοφούλα πολύ-πολύ μικρή, νήπιο.

Με την πάροδο του χρόνου πέθανε και η γιαγιά του Γεωργιασέλινα - όπως μου είχε πει - στενοχωρήθηκε πάρα πολύ, ήταν το στρίγγιμά του. Στην πορεία της ζωής του, τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, το Γυμνάσιο - Λύκειο. Η μάνα του πάντα δίπλα του γιατί γνώριζε την αξία των γραμμάτων.

Εν συνεχεία πέρασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Ιατρική, φοίτησε ένα έτος. Στη διάρκεια των ετών μετά το 1940 ακολούθησαν πόλεμος, κατοχή, εμφύλιος.

Τότε τα Πανεπιστήμια γενικώς ήταν για λίγους, όσοι βέβαια είχαν οικονομικούς πόρους, οι απλές σημειώσεις των κ.κ. καθηγητών ήταν πανάκριβες.

2. 1941-1944 μέλος της τοπικής οργάνωσης Ε.Α.Μ. στο χωριό μας με πολύ καλούς συγχωριανούς που φύλαξαν, κράτησαν το χωριό μας μονιασμένο (βλ. ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΝΔΥΛΑ σελ. 104).

3. 1946 έναρξη του Εμφύλιου Πολέμου έως τέλος 1949. Εκλήθη στρατιώτης το 1947 - τότε κανένας μα κανένας δεν έπαιρνε αναβολή παρά μόνον όσοι είχαν δύο αδέρφια στρατιώτες. Επελέγη για τη Σχολή Εφέδρων Αξωματικών, ονομάσθη Έφεδρος Ανθυπολοχαγός, τοποθετήθηκε στο 620 τάγμα πεζικού στο Νεστόριο Καστο-

ρίδας. Έλαβε μέρος σε πολεμικές επιχειρήσεις - μάχες καθ' όλη τη διάρκεια του Εμφύλιου.

Συναντηθήκαμε πολλές φορές στο Σμόλικα στον Κλέφτη, στο Βίτσι, στα Ταμπουρία του Γράμμου, στις Πρέσπες και αλλού. Τιμήθηκε από την πατρίδα με την μεγαλύτερη ΤΙΜΗ, Υπολοχαγός επ' ανδραγαθία.

Ηθικά αμοιβαία παράσημα Χρυσούν αριστείον ανδρείας δια μάχας περιοχής Σλιμπίσι - Νεστορίου. Χρυσούν αριστείον ανδρείας δια σύλληψης ομάδος Σαμποτέρ εις Ταμπουρία.

Προαγωγή εις τον βαθμόν του υπολ/γού επ' ανδραγαθία δια μάχας 1/2/49 περιοχών Αλεβίτσας - Νεστορίου. Τον ενέταξε ο πρότασης κατ' επανάληψη για να μείνει στο Στρατό και σε επικαιρή θέση. Δεν το δέχθηκε. Τότε κανένας μας δεν ήθελε να μείνει στο Στρατό, γιατί ο θάνατος παραμόνευε σε κάθε θήμα, μέρα νύχτα. Απελύθη από το Στρατό το 1950. Προσπάθησε να φοιτήσει στο Πανεπιστήμιο, ήταν αδύνατον. Να γίνει Δημόσιος Υπάλληλος, οι πόρτες παντού κλειστές, αλλά και ο ίδιος δεν το ήθελε.

4. Η ΛΥΣΗ: Πήρε το δρόμο της ξενιτιάς για την Νότιο Αφρική. Εκεί υπήρχαν συγγενείς πρώτου βαθμού. Εργάστηκε σκληρά επί 24ωρου βάσεως. Κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες να σταδιοδρομήσει. Η εκμετάλλευση των ανθρωπών τότε εκεί είχε όρια. Πέρασε - όπως μου είπε - πολλές πίκρες και στενοχωρίες.

Έχω ακούσει από Κανδυλιώτες που έζησαν στην Αφρική ιστορίες συγκλονιστικές. Μετά από όλα αυτά και με πολύ σκέψη φεύγει για τον Καναδά. Εκεί εργάστηκε πολύ σκληρά επιτελώντας διάφορες εργασίες. Σιγά -

σιγά σταδιοδρόμησε έχοντας συνεργάτη δίπλα του την σύζυγό του Άρτεμη.

5. Η αγάπη: Η κ. Άρτεμη διαρκώς στο πλευρό του ως μάνα, αδελφή, φίλη του και συμπονετική σύζυγος του χάρισε δύο αξία παλικάρια τον Κωνσταντίνο και το Γεράσιμο αμφότεροι επιτυχημένοι στα καθήκοντά τους, στην εργασία τους.

6. Η νεκρώσιμος ακολουθία εψάλη στην Εκκλησία του χωριού μας στο Ναό Ταξιαρχών προεξάρχοντος του Αρχιμανδρίτου Θεόκλητου Τσίρκα, προσωπικού φίλου του μακαρίτη, μετά των ιερών του χωριού μας Βασιλείου και Δημητρίου.

Εν συνεχεία στο νεκροταφείο Αγίου Γεωργίου τον συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία του όλοι οι παρευρεθέντες κάτοικοι του χωριού μας, παρά το πολύ τσουκτερό κρύο.

Στη σύζυγό του κ. Άρτεμη, στα παιδιά του Κωνσταντίνο και Γεράσιμο, στα αδέρφια του Γιάννη, Γιώργο, Σοφούλα, Μαρία, λοιπούς συγγενείς ΤΑ ΘΕΡΜΑ ΜΟΥ ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ.

Η εφημερίδα μας «Τα Κανδυλιώτικα» συμμετέχουσα του πένθους ΘΕΡΜΑ ΣΥΛΛΥΠΗΤΑΙ όλη την οικογένεια του θανόντος.

Αγαπητέ μου Αλέξανδρε σου απευθύνομε όλοι το τελευταίο Αντίο. Θα σε θυμόμαστε για πάντα.

Παρακαλώ τον Πανάγαθον ΘΕΟ να εντάξει την ψυχή σου «Εν σκηναίς δικαίων» και να σε αναπαύσει «εν κόλποις Αβραάμ».

Καλό σου ταξίδι εν Χριστώ αδελφέ Αλέξανδρε.

**ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ
Φάνης Σ. Δεληγιάνης -
Μπλουτάς**

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε τους συγγενείς, τους φίλους και τους συμπατριώτες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό που συμμετείχαν και συμπαράστησαν στο βαρύ πένθος μας για τον απροσδόκητο θάνατο του προσφιούς μας προσώπου Αλεξάνδρου Καρζή-Σκαλούμπακα.

**Η σύζυγος: Άρτεμη Καρζή
Τα τέκνα: Κων/νος
και Γεράσιμος Καρζής
Οι αδελφοί: Σοφία Λεβέντη-
Καλπακιώτη, Μαρία - Γιάννης -
Γιώργος Καλπακιάτης**

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΒΑΣ. ΧΟΥΝΤΑΛΑ

Χριστιανά τα τέλη της ζωής του ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, με νοθεσίες και συμβουλές προς όλους μας, με πραότητα και αγάπη.

Μακρὰ από τη γη στην οποία είδε το φως του ήλιου, από τη γη των πατέρων του, που με τη φτώχεια και το παράδειγμά τους τον εγαλούχησαν, που έκανε τα πρώτα δειλά θήματά του και έζησε τα παιδικά του χρόνια, που έμαθε τα πρώτα του γράμματα, μακρὰ από τα αγαπημένα και ευλογημένα χώματα του χωριού μας, άφησε την τελευταία του πνοή εκεί μακρὰ στα ξένα.

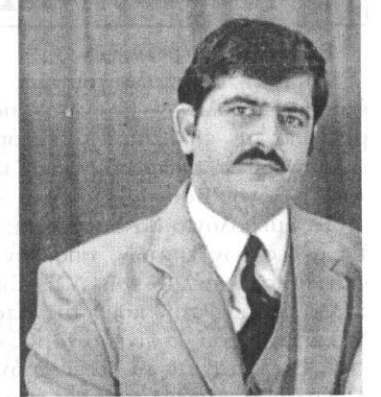
Εκεί, στη Νότιο Αφρική, βρέθηκε νέος, ο αγαπημένος μας αδελφός Στάθης, αφού είχε τελειώσει τις σπουδές του και είχε προσφέρει στην Πατρίδα τη στρατιωτική του ηθική.

...Στον ανθό της ηλικίας του, στην ακμή της δημιουργικότητάς του...

Νυμφεύτηκε την Sharon-Diane Beritman, που βαπτίστηκε ορθόδοξος παίρνοντας και το όνομα Αικατερίνη. Από το γάμο τους απέκτησαν μία θυγατέρα, τη λατρευτή μας Jacqueline-Φανίτσα.

Πάλαψε με τις δυσκολίες της ξενιτιάς, μόχθησε και με τον τίμιο ιδρώτα του κέρδιζε το ψωμί της οικογενείας του. Ποτέ δεν απομακρύνθηκε από τις καταβολές του και κοντά και μαζί με την τοπική Κοινότητα και την Εκκλησία, αφιερώθηκε, με πράξεις πλέον, στο θεερόστομτο έργο της χριστιανικής αγάπης.

Έχοντας βάσεις από τις σπουδές του εδώ στην Πατρίδα, στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως, καταπάστηκε, εκεί στην Ξενιτιά, μεθοδικά στη μελέτη της Αγίας Γραφής και των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας και δόθηκε με υπομονή, επιμονή και θερμή πίστη

στο έργο της ιεραποστολής μέσα στα πλαίσια της ορθόδοξου χριστιανικής πίστης και αγάπης, την οποία δίδαξε, χωρίς διάκριση φυλετική ή άλλη, σε μικρούς και μεγάλους, που πλέον τον θεωρούν πνευματικό τους πατέρα.

Για τους άλλους ήταν ο καλός χριστιανός και δάσκαλός τους, για την οικογένειά του ο καλός και στοργικός πατέρας και προστάτης και για εμάς τα αδέρφια του το γελαστό παιδί των παιδικών μας χρόνων, που γύρω του σκόρπιζε μόνο τη χαρά και για όλους είχε ένα καλό λόγο, ακτινοβολώντας την αγάπη του και αργότερα ο ώριμος άνθρωπος, που μας νοουθετούσε με το παράδειγμά του και μας δίδαξε με τη σοφία των χριστιανικών λόγων του. Ας είναι ελαφρύ το κόμμα που τον σκεπάζει εκεί στην Ξενιτιά.

Παρακαλούμε τον Κύριο να αναπαύσει την ψυχή του στη χώρα που οι δίκαιοι αναπαύονται.

Αγαπημένε μας Στάθη θα σε θυμόμαστε και θα σε μνημονεύουμε με αγάπη και σεβασμό.

Πάνος Β. Χουντάλας

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

(άρθρ. 51 παρ. 2 και 5 ν.3463/2006), είναι ο συνδυασμός με το όνομα «ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ», β) επιλαχών συνδυασμός είναι ο συνδυασμός με το όνομα «ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ».

Με βάση τα ως άνω αποτελέσματα, ο επιτυχών συνδυασμός καταλαμβάνει 8 έδρες και ο επιλαχών συνδυασμός καταλαμβάνει 5 έδρες.

Οι υποψήφιοι Δήμαρχοι και Δημοτικοί Σύμβουλοι έλαβαν τις ψήφους που αναφέρονται στις παρακάτω καταστάσεις.

ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Υποψήφιος δήμαρχος ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	
ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Αλεξίου	330 (Κανδύλα)
ΜΟΥΡΓΕΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Χαραλάμπ.	216 (Κανδύλα)
ΣΤΡΕΜΠΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δημητρίου	209
ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Γεωργίου	195 (Κανδύλα)
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Ηλία	195
ΖΑΒΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Δημητρίου	171
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χρήστου	171
ΚΑΜΠΕΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ευθυμίου	160
ΠΕΠΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δημητρίου	149
ΚΑΛΠΑΚΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Παναγιώτη	140 (Κανδύλα)
ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Νικολάου	134
ΔΑΜΟΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Μιχαήλ	102

ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νικολάου	102
ΚΟΛΛΙΝΤΖΑΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Χρήστου	95
ΧΛΕΠΑ-ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΕΛΕΝΗ Παρασκ.	94
ΝΤΟΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ηλία	85
ΛΟΥΡΙΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Αντωνίου	67
ΡΕΝΤΖΗ-ΣΤΟΥΡΑΪΤΗ ΘΕΑΝΩ Κωνσταντίνου	62
ΚΑΡΖΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Παναγιώτη	58 (Κανδύλα)
ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δημητρίου	24

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ

Υποψήφιος Δήμαρχος ΚΑΒΟΥΡΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΟΥΤΣΟΥΓΕΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Κωνσταντίνου	870
ΤΣΕΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Προκοπίου	383
ΣΙΑΝΝΗΣ ΦΩΤΙΟΣ Ιωάννη	343
ΚΑΚΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Τρύφωνος	338
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Κωνσταντίνου	310
ΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Νικολάου	288
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ Ιωάννη	275
ΜΠΕΚΙΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Φωτίου	256
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Αντωνίου	255
ΔΡΟΣΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Κωνσταντίνου	212 (Κανδύλα)
ΓΙΑΝΝΙΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Αθανασίου	192 (Κανδύλα)
ΠΙΤΕΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δημητρίου	163
ΠΟΥΡΝΑΡΑΚΗ - ΠΑΡΧΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ Αθανασίου	155
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γεωργίου	155
ΑΔΑΜΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Θεοδώρου	97
ΡΟΥΜΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ Γεωργίου	18

ΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΥΛΙΑ Γεωργίου 8
ΤΣΙΤΣΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ Θεοδώρου 7
Σύμφωνα με τα αποτελέσματα αυτά η Κανδύλα θα εκπροσωπείται στο Δημοτικό Συμβούλιο μόνο από τους 4 συμβούλους του επιλαχόντος συνδυασμού, που είναι οι εξής:

Ξηρογιάννης Παναγιώτης
Βαρδουνιώτης Σπύρος
Μούργελας Χρήστος και
Δεληγιάννης Χρήστος
Από τον επιτυχόντα συνδυασμό ουδείς Κανδυλιώτης εξελέγη για το Δημοτικό Συμβούλιο.

ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Για το Τοπικό Συμβούλιο Κανδύλας εξελέγησαν: Από το συνδυασμό «ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»: Καραμπής Πάνος του Γεωργ. Μερκούρης Στυλιανός του Κων. και Παντολέον Ηλίας του Παναγ. Από το συνδυασμό «ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΕΡΑ»: Ζερβογιάννης Φώτιος του Ιωαν. και Παπαμανωλοπούλου Αικατερίνη του Δημ. Το Δ.Σ. του Συλλόγου συγχαίρει όλους τους εκλεγέντες, τους εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους και δηλώνει ότι είναι διατεθειμένο για μια εποικοδομητική συνεργασία με το νέο Δημοτικό και Τοπικό Συμβούλιο για την επίλυση προβλημάτων του χωριού μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Ελάβαμε από τον κ. Νομάρχη και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή:

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Αφού πρώτα ευχαριστήσω εσάς προσωπικά και όλα τα μέλη του Δ.Σ. ξεχωριστά, για την ουσιαστική και γόνιμη συνεργασία που είχαμε τα τελευταία τέσσερα χρόνια, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η προσπάθεια για την ενδυνάμωση και την δημιουργική στήριξη του συλλόγου σας θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια.

Βασική προτεραιότητα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αρκαδίας ήταν και παραμένει, το ζωντάνεμα της υπαίθρου, η παραμονή των νέων στον τόπο τους και η ουσιαστική στήριξη των τοπικών συλλόγων, όπως ο δικός σας, με τους οποίους έχουμε κοινούς στόχους και αγωνίες.

Τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια η Νομαρχία στάθηκε δίπλα σας και βοήθησε, στο μέτρο του δυνατού, για να υλοποιήσετε κάποιους από τους στόχους σας.

Εγώ, ως Νομάρχης, δεσμεύομαι ότι στη νέα θητεία η βοήθεια προς το δραστήριο σύλλογο σας θα είναι μεγαλύτερη όχι μόνο γιατί το αξίζετε, αλλά και γιατί οι νέοι θεσμοθετημένοι πόροι της Νο-

μαρχιακής Αυτοδιοίκησης απ' την κεντρική εξουσία, τριπλασιάστηκαν και μας δίνεται πλέον η δυνατότητα να σας στηρίζουμε περισσότερο υποβοηθώντας το τόσο σπουδαίο έργο σας.

Μ' αυτές τις σκέψεις, σας ευχαριστώ για την μέχρι τώρα συνεργασία και σας εύχομαι καλή δύναμη σ' αυτό που κάνετε. Απ' την πλευρά μου σας παρατρύνω να συνεχίσετε να προσφέρετε στον τόπο σας και σας διαβεβαιώνω ότι σ' αυτό το δρόμο θα είμαστε συνοδοιπόροι και στενοί συνεργάτες. Άλλωστε ο στόχος της ανάπτυξης της Αρκαδίας περνά μέσα και απ' τον δραστήριο σύλλογο σας.

Σας ευχαριστώ
για τη συνεργασία

Δημήτρης Κωνσταντόπουλος
Νομάρχης Αρκαδίας

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί και αυτός τον κ. Νομάρχη για την μέχρι τώρα συνδρομή του, τον συγχαίρει για την επανεκλογή του και αναμένει την υποστήριξη του για την πραγματοποίηση ορισμένων στόχων και κατά την αρχομένη τετραετία.

Ο ΚΑΝΔΥΛΑΙΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ ΠΑΝΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΕΞΕΛΕΓΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΚΑΝΔΥΛΑΙΚΗ ΦΩΝΗ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Τη δικιά της φωνή θα έχει η Κανδύλα στο νέο Νομαρχιακό Συμβούλιο του Νομού Κορινθίας.

Ο συμπατριώτης μας Πάνος Δεληγιάννης (γιος του Γιάννη του Σπήλιου του «Πατρίδα» και της Παναγιώτας του Μπαρτζή) εξελέγη τελικά Νομαρχιακός Σύμβουλος Κορινθίας, αν και ο συνδυασμός του δεν κατάφερε να πάρει την πλειοψηφία.

Η προσωπική επιτυχία του φαρμακοποιού Πάνου Δεληγιάννη είναι μεγάλη και τιμά όχι μόνο τον ίδιο, αλλά και την ιδιαίτερη πατρίδα του, την αγαπημένη μας Κανδύλα.

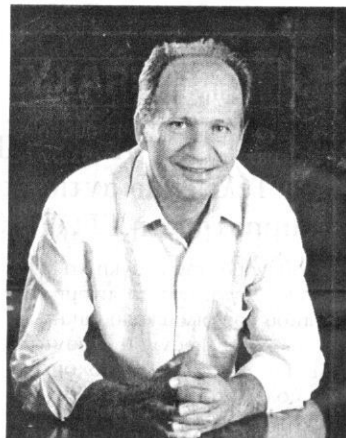
Η εκλογή του Πάνου στο Νομαρχιακό Συμβούλιο Κορινθίας, αποτελεί συνέχεια μιας επιτυχημένης πορείας στα κοινά του Νομού Κορινθίας.

Θυμίζουμε ότι ο Πάνος Δεληγιάννης, πριν εκλεγεί Νομαρχιακός Σύμβουλος, είχε διατελέσει Αντιδήμαρχος του Δήμου Σικυωνίων (Κιάτου), Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου και Πρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Κορινθίας.

Η εφημερίδα μας επικοινωνήσε με τον Πάνο και του εξέφρασε τις ευχές της και τα θερμά της συγχαρητήρια για την εκλογή του στο ανώτατο όργανο του γειτονικού μας Νομού.

Φανερά συγκινημένος ο Πάνος Δεληγιάννης μας ευχαρίστησε για τις ευχές και την υποστήριξη και δήλωσε:

«Η Κανδύλα είναι πάντα μέσα στην καρδιά μου. Με την ευκαιρία που μου δίνετε, θέλω να σας ευχαριστήσω όλους για την αγάπη και τη βοήθεια σας. Να ξέρετε ότι η πόρτα μου, όπως η καρδιά μου, θα είναι πάντα ανοικτή για τους συμπατριώτες μου. Από όποια θέση και αν βρίσκομαι θα προσπαθώ πάντα να βοηθάω τον τόπο μου και τους ανθρώπους του. Να ξέρετε ότι η Κανδύλα για μένα παραμένει πηγή έμπνευσης για κάθε μου κίνηση. Για μια ακόμη φορά σας ευχαριστώ όλους και τον καθένα ξεχωριστά για τη βοήθειά σας και την αγάπη σας».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Έκδοση ημερολογίου

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας αποφάσισε την έκδοση ημερολογίου με φωτογραφίες του χωριού μας από την καλοκαιρινή έκθεση φωτογραφίας, φιλοτεχνημένο από το ζωγράφο και Αντιπρόεδρο του Συλλόγου Βασίλη Προκόπο.

Το ημερολόγιο θα διατίθεται: Στο χωριό μας, τις μέρες των εορτών, από την Κων/να Δεληγιάννη, από μέλος του Δ.Σ. Στα γραφεία του Συλλόγου μας στην κοπή της πίτας στις 21-1-07. Στο κέντρο που θα γίνει ο χορός στις 2-2-07.

2. Ενέργειες για να δοθεί το όνομα του Ιωάννη Αγριοστάθη σε οδό της πόλης των Ιωαννίνων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου έστειλε επιστολή προς τους Δήμους Ιωαννιτών και Μπιζανίου και το φύλλο της εφημερίδας μας με το αφιέρωμα στον Ιωάννη Αθ. Αγριοστάθη και επρότεινε να δοθεί προς τιμήν αυτού του συμπατριώτη μας, αγωνιστή του 1912-13, το όνομά του σε δρόμο της πόλης

των Ιωαννίνων και του Μπιζανίου, ή να τιμηθεί αναλόγως.

Ο Πρόεδρος του Δημοτ. Συμβουλίου του Δήμου Ιωαννιτών μας εγνώρισε με έγγραφό του την 27-9-2006 ότι διεβίβασε την επιστολή μας προς τον πρόεδρο της Επιτροπής ονοματοθεσίας του Δήμου για εξέταση και ικανοποίηση του αιτήματός μας. Θα αναμένουμε την απόφαση της Επιτροπής.

Παραθέτουμε και το σχετικό έγγραφο.

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Ιωάννινα 27/09/2006

Αρ. Πρωτ.: 19735

ΠΡΟΣ

Τον Πρόεδρο της επιτροπής Ονοματοθεσίας κ.

Δημ. Ζώη

σε μας

Σας διαβιβάζουμε, λόγω αρμοδιότητας, επιστολή του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας, και παρακαλούμε για την εξέταση και ικανοποίηση του αιτήματος.

Κοιν/ση:

Σύλλογο των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου

Γιάννης Πεδιαδιτάκης

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Πάνος Χ. Ευσταθίου

Η Γραμματέας

Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΜΠΛΑΣΤΡΩΝΩ. 2. ΠΕΡΙΩΡΑ - ΤΟ. 3. ΕΡ - Ο ΓΥΦΤΟΣ. 4. ΖΟΥΛΑΠΙΑ. 5. ΕΝ - Ο ΜΑΟ - ΟΥ. 6. ΝΙΚ - ΠΟΛΥ. 7. ΙΡΑΝΑΙ - ΕΠΗ. 8. Η ΝΟΣΟΣ. 9. ΟΛΜΟ - Η ΜΙΣΗ. 10. ΣΤΗΜΟΝΙ - ΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΜΠΕΖΕΝΙΚΟΣ. 2. ΠΕΡΟΝΙΑ - Λ(υ)Τ(ά). 3. ΑΡ - ΚΝΗΜΗ. 4. ΑΙΟΛΟ - ΜΟΝΑ. 5. ΣΩΓΑ - ΜΠΡΟ. 6. ΤΡΥΠΑ - ΝΗΣΙ. 7. ΡΑΦΙΟΥ - ΙΜΟ. 8. ΤΑ - ΛΕΣΙ. 9. ΝΤΟ - ΠΟΥ - ΟΣ. 10. ΩΣΚΟ - ΠΗΣΗΣ.

Του Κώστα Μητρόπουλου από «ΤΑ ΝΕΑ»